

“ சி த்த ன் ”

ஓர் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மாகை 1.	ஆகஸ்ட் 35.	மணி 8.
Vol. 1.	August 35.	No. 8.

உள்ளுரை.

பக்கம்.

1.	இந்தியக்கவிதைகளில் ...	247
2.	சுட்பு ...	251
3.	செய்யுள் பகுதி ...	253
4.	மரம்பழக்கவிச்சிங்னாவலர்கள் ...	255
5.	தங்கச்சுவை ...	260
6.	பழனிப்பதியும் பாவன்மகிழையும்....	267
7.	கல்வி பரப்புவதற்கேற்றவழி ...	271
8.	நவீன அகராதி ...	273
9.	விவரார்த்த ...	275
10.	விதவைபர்களின் வேண்டுகல் ...	278
11.	சகோதரி உணர்வு ...	279
12.	தாதுவார்த்த ...	282
	பகுதி... ...	283
	... ...	285
	... ...	287

ம211, N35CN

N35.1.8.

189421

சுதிரிபர் C. P. சாமி.

“சித்தன்” ஓர் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

— ❦ —

கல்வி, கைத்தொழில், வியாபாரம், விவசாயம், வைத்தியம், சுகாதாரம் முதலிய அரிய கட்டுரைகளுடனும், தமிழ் வைத்தியர்கட்கு பெரிதும் பயன்படும் விஷயங்களுடனும் ஆங்கிலத்தின்கள் தோறும் பழனியினின்றும் வெளிவருகிறது.

சந்தா விபரம்.

வருடம் 1-க்கு உள் நாடு	...	ரூ. 0—8—0.
,, வெளி நாடு	...	ரூ. 1—0—0.
தனிப்பிரதி	...	ரூ. 0—1—0.

சந்தாத்தொகையை முன்னாடியே செலுத்திவிடவேண்டும். வி. பி. யில் பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. எப்போது சந்தாதாரராய்ச் சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஜனவரி மீ-முதல் கணக்கு வைக்கப்பட்டு, ஜனவரி-மீ சஞ்சிகை முதல் பத்திரிகை அனுப்பப்படும். பதில் விரும்புவோர் தபால் முத்திரை அனுப்பவேண்டும்.

விளம்பர விசுதம்

ஒரு தடவைக்கு முழுப்பக்கம்	ரூ. 5—0—0,
,, அரைப்பக்கம்	ரூ. 3—0—0.
,, கால்பக்கம்	ரூ. 1—8—0.

N. B:— நீடித்து விளம்பரஞ்செய்வோர் எமக்கேழுதித் தேரிந்துகொள்ளவும்.

விலாசம்:— மாணேஜர்,

சித்தன்,
பழனி, கி. I.

“சித்தன்” பழனி.

“எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறென் றறியேன்”

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்— C. P. சாமி.

மாலை 1.	ஆகஸ்டு. 1935	மணி 8.

இந்தியக் கைத்தொழில்.

— ❦ —

உலகத்தினுள்ள எத்தொழிலிலும் சிறந்தது கைத் தொழில். கைத்தொழில் என்பது கையினால் செய்யப்படும் தொழில் எனப்பொருள்பெறும். ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு முக்கியமானது வியாபாரமும் விவசாயமுமே. வியாபாரத்திற்கு விவசாயப்பொருள்களும், கைத்தொழில் பொருள்களும் வேண்டியிருக்கின்றன. நம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருளைப் பெறதற்கு உழவுத்தொழிலைச் செய்கிறோம். அவ்வுழவுத் தொழிலுக்கு வேண்டிய ஏர், கலப்பை முதலிய விவசாயக் கருவிகள் எங்கிருந்து கிடைக்கின்றன? மக்களின் கைமயற்சியிலைன்றோ!

உடையை நெசவுத்தொழிலிலிருந்து பெறுகிறோம். நெசவுக்கருவிகள் கைத்தொழிலாலன்றிக் கிடைக்குமா? இன்னும் உலகத்திலுள்ள எத்தனையோ வகையான பொருள்களைப் பெறவேண்டுமானாலும் பல கருவிப்பொருள்கள் வேண்டுமன்றோ! அவைகளும் கைத்தொழிலால்தானே கிடைக்கின்றன.

நம் நாட்டிலிருந்த புராதன காலத்து கைத்தொழிலையும் மறந்த இந்நாடு வேலைகளையும் ஆராயப்பெறுவதால் நாம் வியப்புறாமலிருக்கமுடியாது. நம் முன்னோரின் சிறப்பத்தினை அறிய புராதனக் கோவில்களிலுள்ள சிற்ப வேலைகளைப் போதிய சான்றாகும். நெசவுத் தொழிலைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் அக்காலத்து டக்கா மஸ்லின் சிறந்த நாயிருந்ததென்று கேள்விப்படுகிறோம். இவ்வாறே தந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட அற்புத வேலைகள் யாவும் பிரமிக்கும்படியிருந்தது. வைத்தியத்தொழிலை கவனித்தால் ஆபத்தான கொடிய விபாதங்களையும் அதிலேயே குணப்படுத்தத்தக்க மருந்துகளையே கையாடிவந்தனர். எல்லாத்தொழில்களும் அன்னியநாட்டினரால் ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடிய இடத்தில் இருந்தது எனவழிகிறோம். இந்திய சரித்திரத்தைப் படிப்போமானால் ஆரிய திராவிடர்கள் நாகரீமக இருந்ததற்குக் காரணம் கைத்தொழிலை எனத்தேரியவருகிறது. அக்காலத்தில் நம் நாட்டிலிருந்து அன்னிய நாட்டிற்கு கையினால் செய்யப்பட்ட சாமான்கள் ஏற்றுமதியானதினால் மக்கள் அனைவரும் வறுமை என்னும் பிரிவைய அனுபவிக்காமலிருந்தார்களென அறிகிறோம். தற்போதே உண்ணப் போதிய உணவும் உடுக்கப்போதிய உடையுமின்றி இந்நாட்டில் பல்லாயிரம் மக்கள் பட்டினி கிடந்து பரிதவிக்கின்றார்களன்றோ! இப்பரிதாபம் நீங்க கைத்தொழிலை ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் விருத்தி செய்யவேண்டியபடி அவசியமாகும். அதுவும் தான் உண்டாக்குகிற சரக்குகள்

உயர்ந்த தரமாக இருக்கும்படி நாகரீகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் “இந்தியாவில் செய்யப்பட்டது” என்று சிட்டு ஒட்டப்பட்ட தன்னுடைய சரக்குகள் வாங்குகிறவனுக்கு அதிர்ப்தியை உண்டாக்கினால் நான் டைவில் கைத்தொழிலின் அழிவிருத்தி குறைய நேரிடும். மிகவும் உயர்ந்த சரக்குகளை நம் நாட்டில் செய்யக்கூடும் என்பதற்குப் போதிய அத்தாட்சிகள் இருக்கிறபடியால் உயர்ந்த சரக்குகளை உண்டாக்க முயல்வேண்டும்.

இல்லறத்திற்குரிய சாமான்களை சுளுவான விலையில் செய்து அன்னியநாட்டு சாமான்களைவிடப் போட்டி போடத் தக்கதாய் அமைக்கவேண்டும். சிக்கிரம் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையினால் செய்பாக்கியில்லாமலும் உபயோகமற்ற சாமான்களைக்கொண்டும் செய்யப்பட்ட சரக்குகளை தேசத்தில் விற்கிறவன் இந்தியாவின் அழிவிருத்திக்கு பங்கம் விளைவிப்பவனாகிறான். ஆகலால் உயர்ந்த சாமான்களையே தயாரிக்கவேண்டும்.

சுதேசாபிமானம் என்பது கைத்தொழிலாளியிடத்தில் இருப்பதுபோல சரக்கு வாங்குவோரிடத்திலும் இருக்க வேண்டும். சரக்கு நயமாடிருந்தாலும் அதை தன் சுதேசத்திலுண்டான காரணத்தக்கொண்டு அலட்சியம் செய்து அன்னிய தேச சாமான்களில் மோகம் உள்ளவர்களாய் சரக்கு வாங்குவோரில் பலர் இருக்கிறார்கள். அன்னிய தேச சாமான்கள் தம்மிடமிருப்பதால் தன்மை ஒரு நாகரீகமுள்ளவருகிறார் எண்ணுவாரென்றும், அதில் தமக்கு ஒரு கௌரவம் இருக்கிறதென்றும் நினைத்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட சாமான்களிடத்தில் பிரியம் காட்டுகின்றனர்.

அவர்களைத் திருத்தவேண்டியது சுதேசாபிமானமுள்ளவர்களின் கடமையேயாகும்.

அன்னியநாட்டிலிருந்து போட்டியாய்க் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற சாமானைப்போலவே அவ்வளவு குணமுள்ள தாய் இந்தியாவிற்குச் செய்யப்படும் சாமான்களிருந்தால் அதை வாங்குகிற இந்தியன் தன்னுடைய நாட்டிற்கும் தனக்கும் நன்மை தேடுபவனாகிறான் -

நம் இளைஞர்களுக்குப் பேராதிக்கப்படும் கல்வி விஷயத்தை ஆராய்ந்துபார்த்தால் அது பிரயோஜனமற்றதாயிருக்கிறது. இக் கல்வியால் தற்போது நம் நாட்டில் வேலை யற்றுத்தவிக்கும் வாலிபர்களது எண்ணிக்கை அதிகரிக்க முடியாது குறைவாகக் காரணமில்லை. கைத்தொழிலற்ற வெறும்படிப்பால் தற்காலம் வறுமையில் வாடிவந்தும் நம் நாட்டிற்கு ஒருசிறிதும் பயனில்லை. இங்கிலாந்தில் ஒரு வனது சராசரி வருமானம் இரண்டு பவுனாக இருக்கும் போது இந்தியாவிலே ஒருவனது சராசரி வருமானம் இரண்டணுவாக இருக்கிறது. பொருளாதார நிலைமையில் நம் நாடு அடைந்திருக்கும் நிலைமை மிக வருந்தத்தக்கது. இதற்குக் காரணமென்ன? கைத்தொழில் கூடினதிசையடைந்ததாலன்றோ! கைத்தொழில் முன்னேற்றமடையாததால் நமக்கு வேண்டிய சாமான்களைப் பிறநாடுகளிலிருந்து எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் நம் நாடு இயற்கைச் செல்வங்களாகிய பொன், வெள்ளி, முதலிய உலோகங்களையும் வைரம் முதலிய நலமணிகளையும் சடாகத்தந்தன்றோ பெறவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் நம் நாடு தாழ் நிலையயன்றோ அடைய நேரிடுகிறது.

“குத்தித்தின்றற் குன்றுங் குறையும்” என்ற முதியோர் சொல்படி நம் நாட்டுச் செல்வங்களனைத்தும் பிறநாடு செல்வதால் நம் நாடு தரித்திர திசையை அடையவேண்டியவருகிறது. ஆகலால் நம்நாட்டு இயற்கைச்செல்வங்கள் போனதுபோக இருப்பதையாகிலும் இனி நிலைத்துநிற்குமாறு கைத்தொழிலைப்புகிந்து தாய் நாடு வறுமையுறுதபடி செய்து பராகாட்டைக் காப்பாற்றவோமாக.

யன்.

ந ட் பு .

“செயற்கரிய யாவுள நட்டி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு”.

நட்பைப்போல் சம்பாதித்தற்கரிய பொருள் எவை இருக்கின்றன? இல்லவே இல்லை. நட்பு, சினேகம், நேசம், அன்பு, பழக்கம் என்பவைகள் ஒரு பொருள்தரும் சொற்கள். நட்பானது மனிதருக்கு இயற்கையாகவே அமையும் ஓர் விசேட குணம். இக்குணம் பறவை, மிருகம் இவைகளிடத்தும் உண்டாகும் தன்மை வாய்ந்தது. ஒருவன் தன் உயிர்த்தோழனிடம் காட்டும் அன்பிற்கு தோழமை அல்லது சினேகம் என்றும், மனைவி தன் கணவனிடம் காட்டும் அன்பிற்கு காதல் என்றும், தாய் தன் பிள்ளையிடம் காட்டும் அன்பிற்கு வாஞ்சை என்றும், மாணக்கன் தன் குருவினிடம் செலுத்தும் அன்பிற்கு பக்தி என்றும், குடிகள் அரசனிடம் செலுத்தும் அன்பிற்கு ராஜ விசுவாசம் என்றும் கூறுகின்றோம். ஆகவே மேற்கூறப்பட்டவர்கள் செலுத்தும் அன்பானது நட்பு என்னும் அரிய குணத்தால் ஆகியது.

நட்புக்கொள்வது நட்பாளர் ஒருவர் கெட்ட வழியில் செல்லுங்கால் நல்லறிவைப்புகட்டி அதனின்றும் விலக்குதற்காம் தேனொழுமகட்டும் பேசுபவர் நட்பு நன்மை தராது.

“முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு”

என்றபடி அகமலர்ந்து சினேகிக்கும் சினேகமானது அழியாது ஒங்கி வளரும். இக்கருத்தைக்கொண்டே இராமக சுவாமிகளும்

“உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவுசுல்லாமை வேண்டும்” என்று கூறிமுள்ளார்கள்

ஆகலால் ஒருவருடன் நட்புக் கொள்ளுமுன் அவர் குணங் களைப் பரிசீலித்து தம்மின் ஒத்தாரோடு இணங்க வேண்டும். ஆராய்ந்துகொள்ளாத நேசம் எவ்விதம் தவளையும் கொண்ட நேசத்தை ஒக்கும்.

எவ்வாறு ஒருவனின் வஸ்திரம் அவனையறியாமலே அவிழ்ந்துவிடுமானால் அவனின் கைகள் அதைத்தளரவிடாமல் தடுக்கின்றதோ அவ்வாறே தனது சிநேகனுக்கு இடுக்கண் உற்றகாலையில் அதனின்றும் அவனைக்காப்பாற்றுவவனே உத்தம தோழன் என்பதை

“உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

என்று திருவள்ளுவரும் கூறியுள்ளார்.

தண்ணீர்கலந்த பாலை அடுப்பிலேற்றிக் காய்ச்சுவோமானால் தன்னோடு கலந்த தண்ணீர் தன்னை விட்டி லீங்கப் பொறுது பொங்கி நெருப்பைத்தணிக்க வெளிவருகிறது. அச்சமயம் சிறிது தண்ணீரை விட்டால் உடனே தன் நேயன் வந்தானென்று உள்ளடங்குகிறது. அதுபோல நேயனுக்கு கஷ்டம் உற்றபோது தான் வருந்தியாலும் அக்கஷ்டத்தைப் சீராக்க முன்வரவேண்டும்.

குளத்தில் தண்ணீர் இருந்தகாலையில் அதனுடன்ருந்து தண்ணீர் வற்றிய காலத்து தானும் கருகி மடிபடி. தண்ணீர் வந்தகாலத்து ஒங்குவனாந்து எப்போதும் அக்குளத்தை விட்டு லீங்காமலிருக்கும் தாமரை, அல்லி முதலிய நீர்ப்பூண் நிகழைப்போல ஒரு சிநேகனுக்கு வாழ்வினும் தாழ்வினும் அவனை விட்டகலாமல் இருப்பவனே சிறந்த நண்பனாவான்.

அறிவுள்ளவரின் சினைகம் முன் சுருங்கிப் பின் பெருகும். அறிவில்லாதவர் சினைகம் முன் பெருகி பின் சுருங்கும். காரணம் என்னவெனில் தங்களின் முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம் ஆதலால் மக்கள் பிறப்பினராகிய நாம் நட்பின் தன்மையை ஆராய்ந்து அதன்படி அனுசரிப்போமாக.

செய்யுள் பகுதி.

(சாந்தன், மதுரை.)

(212-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

பஞ்சலக்கணமதனி லோரிலக்கண மெழு
பாரையடி யாலளந்தபகவன துபெயர்கொண்டு
பாண்டிமாநகர் தனைப்பார், துக்கையால்வளைத்தே

அஞ்சுதலையான்சடைக்கணிவான் பெயருமறந்
தயனூர் திபெயர்வெறுத்தேயானையின் பெயராடு
மதனவேள் பிபார்க்கிலக்காயினுள்வந்தனை குவாய்

மஞ்சுதருவனையகொடைதருமலர்க்கா தலா
மகிமைப்பிரதாபமணிநீயமாமண்டலேகரா
கவிஞர்கலி நீக்கவருமன்னவாகருணைநீதியே

தஞ்சுமெனவந்திடுசனங்கள் வளருப்படி தனந்தரு
தமிழின் மகாகுர்ப்பமா முனிக்கிணையாகிய
விதரணிகாபங்கயாசனத்திருமேவிய
சயிலபுயா வெங்கடேசரெட்டமபூபதியே.

(கடிகைமுத்துப்புலவர்)

(இ-ள்) மஞ்சு தரு அனைய கொடைதரு மலர்கா தலா — மேகமும் பஞ்சுதருக்கள் போன்ற சகையையுடைய தாமரையைப்போலும் கைகளையுடையவனே! மேன்மைபாகிய கீர்த்தியையுடையவனே! சிந்தாமணிக்கு சமானமானவனே! மாக்ஷிமைதங்கிய சக்கரோஸ்வரா! வித்துவான்களின் வறுமையைப் போக்கவந்த அரசே! அருளை செல்லமாக உடையவனே! அடைக்கலம் என்று வருகிற ஜனங்கள் மேன்மை அடையும்படி செல்வத்தைக் கொடுக்கும் மேலோனே! ...

பஞ்சலக்கணம் அதனில் ஓர் இலக்கணம் — யாப்பிலக்கணம். ஆகிற காரிகை என்னும் பெண். ஏழுபாறை அடி ஆல் அளந்த பகவனது பெயர்கொண்டு — உலகை அளந்த விஷ்ணுவின் பெயராகிய மால் என்னும், தாமமயக்கத்தைக்கொண்டு,

பாண்டி மாநகர்தனை பார்த்து கை ஆல் வளைத்து — பாண்டிய அரசனின் தலைநகராகிய கூடல் உன்னும் சுழியை கைபாஸ்செய்து, அஞ்சுதலைபான்சடைக்கு அணிவான்பெயர் மறந்து — ஐந்து சிரங்கோபுடைய சிவன் தலையில் தரிக்கும் மதியென்னும் புத்தியை மறந்து, அயன் ஊர்தி பெயரு வெறுத்து — பிரமனின் லாகனமாகிய அன்னம் என்னும் சோற்றை தள்ளி, யானையின் பெயர் ஆகி — யானையின் பெயராகிய தோல் என ஆகி, மதன வேள் போர்க்கு இலக்கு ஆயினான் — மன்மதனின் பூசலுக்கு இலகியம் ஆக்கப்பட்டான், வந்து அணைகுவாய் — வந்து அணைவாயாக.

காரிகைமால் கொண்டு கூடல்வளைத்து மதிமறந்து அன்னம் வெறுத்து தோலாகி மதன்போருக்கு இலக்கு ஆயினான் என்பது போந்தபொருள்

சந்தாநேயர்களே!

உங்களில் பலர் எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி சித்தன் பத்திரிகையை அன்புடன் ஏற்று அதன் சந்தா அணு எட்டை மனமுவந்து அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். அதற்காக நன்றிபாராட்டுகிறோம்.

சித்தனின் முதல் ஆண்டு முடிவடைய இன்னும் நான்கு இதழ்களே பாக்கி இருக்கின்றன. சந்தாவும் குறைந்த விகிதந்தானே! அடுத்த சந்தா சிகை அனுப்புவதற்குள் பாக்கியிருக்கும் கனவான்கள் மணியார்டர் மூலமாகவோ தபால் ஸ்டாம்பாகவோ சித்தன் வருட சந்தா அணு எட்டை அனுப்பி சித்தனை ஆதரிப்பீர்களென்று நம்புகிறோம்.

மானேஜர்,

சித்தன்.

திருப்பழிதி மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்களும் - சிட்டுக்கவிகளும்.

(கோவை. திரு சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள்)

(218-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிள்ளைவிழுங்கி (தென்கடலூர்) ஜமீன்தார் கனம்
கருணைசிரி முத்தைய துரையாசுவரிகள் மீது
பாடியன.

I.

பதினாறடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சிலகாலமா கப்பலுக்கள் பாற்போய் வரத்
தேகமொத் துக்கொள விலை
சித்தசஞ்சு லமோவனெகம் ஊர்நீங்கி பொரு
தினமேனும் அயலி டத்திற்
செல்லச்ச ரிப்படா துள்ளுட்டி துவுனது
தீவ்ய சமுத்ததை மேவிச்
சிறுமைதீர்த் துக்கொள நினைந்துபய னத்தைதூர்ச்
சிதமாய்ச் செயத்து ணிந்தேன்
பலபேர்ச காராய்வி னும்மிகவும் புதியர்
பரிசா ரகனும் ப்படிப்
பழசியம் ருந்தினைச் சாதிக்கவு ந்தக்க
பத்தியம் பாராட் டவும்
பருவபோ சனவகை நடாத்தவர் இணங்குமா?
பாவுகாற் றுக்கும் நோய்க்கும்
பகையல்ல வோயெழுதி வாசப்ப வர்க்கும் ஒரு
பால் நாப்பிச் சிலந்தி
நலதாசி விருளப்ப முகிலும்விவை வாய்வா
நவீன்ற காரிபமு முண்டு
நன்றாயி வற்றினை மதித்தறி த்துடனே
நடத்துவ தெல்லாட் நடாத்தி

நாடிய குறிப்பையும்முடித்து விடைதரல் வேண்டும்
நாகரிக மதியூகி நீ
நான்விசேடித்தென்ன சொல்லுவ தசட்டையாப்
நழுவு விடுவது தகாதது
தலமேழு மெச்சுகென் கடலூர் சம்ஸ்தான
சக்ராதி பத்ய திபுணை!
தைய்குரி வார்துல குபேரா! வலங்கா
தான கன்னுவ தாரா!
சந்திதசா கித்யசாஸ் திரப்ரச ங்கசெய
தா! சமுக கோலா கலா!
தருணாதிட வஜ்ரபுய கருணாகிரி முத்தைய
தயாள கெம்பிர துரையே.

[அரும்பதவுரை:- குட்டு - இரகசியம். நவீன்ற-சொன்ன.
நாகரிக - சாதாரியமுடையவனே! மதியூகி - மதிக்கின்ற அறி
வுடையவன். அசட்டை - பராமுகம். கோலாகலா! - மனக்
களிப்புடையவனே! அல்லது இடம்பமுடையவனே!. வஜ்ர
புயம் - திண்ணியதோள். கெம்பிரம் - உயர்வு]

(குறிப்பு:- இச்சீட்டுக்கவியை நமது கவிச்சிங்க நாவல
ரவர்கள் தமது இல்லத்திலிருந்துகொண்டே தமது கற்றுச்
சொல்லிமுலம் எழுதி சமீன்தாராருக்கு அனுப்பியதாக கவி
யின் வாசகத்தால் அறியப்படுகிறது. இங்ஙனம் எழுதியனுப்
பியது தாம் பிணிவாய்ப் பட்டிருந்ததனுலென்க. நாவலர்
காலத்தில் தாசித்தாராயிருந்த பூரி இருளப்ப பிள்ளை அவர்கள்
இன்ன ஊரின்ன என்று அறியக்கூடவில்லை. குரீவார குலம்,
கம்பளத்தாரென்னும் ஓர் வகையினர். இவர்கள் திருநெல்
வேலி ஜில்லாப்பகுதியினர். “பருவக்காற்றாக்கும், நோய்க்
கும் பகை” என்பது ஓர் அநுபவ பழமொழி.

II.

இரட்டை ஆசிரிய லிருத்தம்.

வருடமிது ரண்டினுக் குள்ளசம் பாவனை
வழக்கப் படிக்கு நல்கி
வாக்குக் கொடுத்த பிரகாசமே யொருபெட்டி.
வண்டியுஞ் சோடி மூடுந்

தருணமில் வரிசையாய்த் தயவுசெய வேண்டுஞ்
சம்ஸ்தான மெங்கு தின்பேர்
தானே ஜொலிக்கு மல்லாமலுஞ் சுகிர்தமுயர்
சௌபாக்ய மொன்று பத்தாம்
அருமைடி டையோர்க் கென்னவுபசார மையீ
அறியாத விஷய முளதோ!
அற்புதக் கடலூர்ப் ரதாபக்குரி வார்துல
அலங்கி ருதக்கிரீ டாகிபா!
முருகுசிரி முல்லைப் புயாசலா! கருணாகிரி
முத்தைய னேந்தர னீன்ற
மோகன சபாவுசித முகசந்தர கருணாகிரி
முத்தைய துரைச் சிங்கமே.

[அரும்பதவுரை:- சம்ஸ்தானம் - இராஜபை. ஜொலிக்
கும் - பிரகாசிக்கும். சுகிர்தம் - நல்லறம்; புண்ணியப்பயன்.
சௌபாக்கியம் - மேலான செல்வம். பிரதாபம் - கீர்த்தி;
வீரம். மோகன! - பிறரை மயங்கச்செய்யும் பேரெழில்
வாய்ந்தவன். சபாவுசிதன் - அவைக்குத்தகுதிவாய்ந்தவன்;
முகசந்திரன் - சந்திரனது முகம் போன்றவன். சம்பாவனை -
காணிக்கை.]

(குறிப்பு:- இச்சீட்டுக்கவியில் “வருடமிது ரண்டினுக்
குள்ள சம்பாவனை வழக்கப்படிக்கு நல்கி” என்ற சொற்றொ
டரால் இவர் ஒவ்வோர் ஆண்டுதோறும் சமீன்களைக்காணச்
செல்லும் வழக்கமுண்டென்பது அறியப்படுகிறது.)

(வேறு.)

III.

முருங்கைப்பட்டி மிட்டாதார் கனம்
சின்ன கிருஷ்ணம நாயக்கரவர்கள் மீது
பாடியது.

பதினாறு ஆசிரிய லிருத்தம்.

தருணம்து தினை சமுகத்தினிற் சிற்சில
சமாதாரம் அறிவிச் சிறேன்

சமயத்தை யோசியா மற்றொன் னதாகச்
சலித்திடா மற்றொ கித்துத்
தடையின்றி யெண்ணிக்கை தனைமுடிப் பதுகினைச்
சார்ந்த தேதவ றெனாது
தாய்முலைக் குத்துவலி சவலைக்குழ ந்தைகரு
தாதது சுபாவ மன்றோ!
வருடமொரு மூன்றாக மறுதேச சஞ்சார
மாற்றி யுள்ளூரி லுற்ற
வயணத்தி னுல்பெட்டி வண்டிபல் லக்குமுதல்
வாகன மெலாஞ் சிசுஸ்தாய்
மனதிற் கலக்கமே மலிதரப் பெற்றேன்
மயங்கி வேளைப் பிசுகினால்
மற்றனை யலாதொரு வர்க்குமிது தெரிவிக்க
மாட்டேன் அநேக மாகப்
பருவமித னிற்பலச மீன்தார்கள் பாற்சென்று
பாடி அவ்வறுமை நீக்கப்
பயணமாக யதிற்சவா ரியில்லா மையாற்
பைந்தமி ழினருமை தேர்த்த
பதவாகி மதியூதி நீயென்று நம்பிஇப்
பதிகதி யெனைப் புருந்தேன்
பகருமக் கோரிக்கை சிறைவேற்றி யதிகசென
பாக்யமொடு வாழ்தல் வேண்டும்
திருவனிதை மருமம் கலவரத ராசரைத்
தினமும் மறவாத நேமா!
திசுழ்சம்ம வர்குல சிகாமணிபெ ணுங்கண்ய
தீரா! பரோப காபா!
சிகரிபரி மனகளப முலைமாதர் மடலெழுது
செகன்மே கனப்பிர தாபா!
திடசுஷண நாதம தடமணிப் புயலிமா!
செயகி ருஷணம பூபனே.

[அரும்பதவுரை:— சமுகம் - சந்திதி; நேரில், சுபாவம் -
இயல்பு; இயற்கை. வயணம் - வகை. சிசுஸ்து - சேதமா

னது; திசைச்சொல், சவாரி - வாசனம். பதவாகி - அறி
கின்றவன்; திசைச்சொல், திருவனிதை-இலக்குமி. நேமா-
நிபமமுடையவனே. திசுழ - பிரகாசிக்க. சிகரி பரிமள களப
முலை - கலவைச் சாத்தணிந்த மலைபோன்ற தனம். மடல்
எழுதுதல் - தான் காதல்கொண்ட கணவனது உருவத்தைக்
கையால் வரைவது. ஜகன்மேகான - உலகம் மயங்கும் எழி
லுடையவனே! பிரதாபா - சித்திபுடையவனே. திடசுல
ஷண - உறுதியும் உத்தமமுமான அழகும் உடையவனே!
காம - மதனனே! தடமணிப்பு - விசாலமான தோள்க
ளில் மணிப்பூண் அணிந்தவனே!. பூபனே - அரசனே!]

(குறிப்பு:— இச் சீட்டுக்களியின் ஐந்தாவது அடியில்
“வருடமொரு மூன்றாக மறுதேச சஞ்சார மாற்றி, யுள்ளூரி
லுற்ற வயணத்தினால்” என்றொற்றொடரால், மாம்பழக்
கவிச்சிங்கம் அவர்கள் இராமநாதபுரத்தினின்றும், தாம்
பிறந்த ஊருக்குத் திரும்பிவந்து மூன்று வருடங்கள் ஆயின
என்பது புலனாகின்றது. அவ்வாறாயின் இச்சீட்டுக்கவி
வரைந்த காலம் கி. பி. 1866-ம் ஆண்டெனக்கொள்ள வேண்
டும். மாம்பழம் அவர்கள் கி. பி. 1853-ம் ஆண்டில் பழசிப்
பதியினின்றும் இராமநாதபுரம் ஸ்ரீமான் பொன்னுச்சாமித்
தேவரவர்கள் சமுகம்சென்று அங்கேயே பத்தாண்டுகள்
தங்கி கி. பி. 1863-ம் ஆண்டில்தான் தமது ஜனன தேசத்
தக்குத் திரும்பினரென அறிஞர்கள் கணக்கிட்டிருக்கின்
றனர்.

“சவலைப்பிள்ளை முலைக்குத்து நோவறியுமா?” என்பது
பழமொழி. அதனை நமது நாவலர் தமது கவியில் உவமா
னத்துக்கு எடுத்துபயோகித்திருக்கின்றனர்.

கி. பி. 1866-ம் ஆண்டில் முருங்கைப்பட்டியில் கம்ம
வார்குலத்தோன்றலாகிய ஸ்ரீமான் சின்னசிறுஷ்ணம் நாய்க்
கரவர்கள் கொடையாளியாகவும், தமிழறியும்செல்வராகவும்
மிட்டாதாரராகவும் விளங்கியதாக இச்சீட்டுக்கவியால்
அறியப்படுகிறது.

(தொடரும்)

தங்கச் சங்கிலி.

சிறுகதை

(R. P. ராஜன், பொருளூர்.)

ஒரு நாளும்ல்லாத நிருநாளாகவன்றோ, இன்று இந்தச் சிறுகுழந்தைக்குத் தோன்றுகிறது! அவளது மாசற்ற உள்ளத்தில், அன்பு நிறைந்து, ஆனந்தம் பொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சிறிதுநேரத்தில் தன்னையும் பறந்துநிற்கத் தொடங்குகிறாள். அன்று அனிகாஸ்டிரீலேயே எழுந்திருந்து விட்டு வேலைகளைச் சீக்கிரமாக முடித்துக்கொண்டு - இந்தச் சிறுபெண்குழந்தை-மிருத்த ஆவலுடன்-வெளியில் ஓடிவந்து பார்ப்பதும் - அப்பறம் ஏமாற்றமடைந்து - திருப்தியற்ற பண்புடன் விட்டிருந்துள் போவதுமாக ஏன் இருக்கவேண்டும்? ஆம்! இன்று வெள்ளிக்கிழமை. ராஜூவிற்கு சனிவாரியுகிடுமுறைநாட்கள்வந்துவிட்டதல்லவா? இரண்டு நாளைக்கு நம்முடன் விளையாண்டுகொண்டே இருப்பானே! என்று அந்தக் குழந்தையின் உள்ளம் எண்ணியது. ஆனந்தத்தால் விழிக்கடைகளில் நீர்த்துமிடற்று, சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் முத்துக்களெனப் பலபல வென்று கண்ணீர் சொறித்தது. ரொல்ல! ராஜூவந்தால் வந்துவிட்டுப்போகிறான். அதுவும் இன்றுசாயங்காலத்தானே அவனும் வருவது. அதற்குள், என் வீளில் ஓடிஓடிப் பார்த்து பார்த்தாண்டா! ஆனந்தப்போகும்! வா இங்கு! வந்து தலையை வாரிக்கொள்ளென்று அவளது அத்தை கூப்பிட்டபொழுது, 'ரெல்லம்' 'போங்கள் அத்தை! ராஜூவும் வந்தால்தான்! அவன் வந்து என் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தால்தான் எனக்கும் பின்னால் கண்ணாடிருக்குட்டி-மனநிற்கும் திருப்தி!' என்று சொல்லுவாள். அப்படிக்கூடும்பொழுது, அவளது கண்டம் எம்மிற்று.

ரெல்லத்திற்கு ராஜூவைப்பற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம், ஒரே சந்தோஷமாகக் கூடிக்கொண்டுவந்து தோன்றும். அதுவும், அவன் தன்னைக்கேலிசெய்து விளையாடுவதையும், பின்னால் சடையைப்பற்றி இழுத்து விஷமம் செய்

வதையும் நினைக்கும்போது அவளது கண்ணங்கள் குழித்தன மாசற்ற வதனத்தில் இள நகை அரும்பிற்று.

செல்லத்திற்கு அப்பொழுது வயது எட்டு ஆகிக் கொண்டிருந்தது. தனதுமாமன்விட்டிருந்த வந்திலிருந்தே புதியதோர் உற்சாகம். அவளதுஉள்ளத்தில் தலைதூர்சிதிக ஆரம்பித்தது. பொது எல்லாக்காலங்களைக்காட்டிலும் ராஜூவின் அன்பு வெளிப்படுமபொழுதுதான் அது விவரிக்க இயலாத சந்தோஷத்தை அவளுக்கு அளித்துவந்தது. எவ்வளவோ துன்பங்களை இதற்குள்ளாக, இந்தச் சிறு பெண்ணிற்கு கடவுள் அளித்திருந்தாலும்கூட, அவைகளையெல்லாம் அந்தக்குழந்தையின் உள்ளம் பொருட்படுத்தவில்லை. ராஜூவின் தந்தையாகிய பிம்யா தன்னை எவ்வளவு கடிந்தாலும்கூட - தனக்கு எவ்வளவு துன்பங்களை இழைத்தாலும்கூட - அவைகளையெல்லாம் அனுபவிக்க, ரெல்லம், ஆவலுடன் தயாராயிருந்தாள். ஆனால் ராஜூ என்னகுற்றங்களைச் செய்தபோதிலும், அவனைத் தவறும் ஒரு ரொல்லாவது கடிந்து ரொக்கலக்கூடாது! அப்படி சொல்ல கேர்தால் அது செல்லத்தின் ஹிருதயத்தில் ஒரு முள் தைத்தது போலிருக்கும். பிம்யா இவ்விஷயத்தில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே இருந்துவந்தார். எப்போதாவது பிம்யா ராஜூவை மனம் வந்துதர்படி செய்ய கேர்தால், உடனே அவன் உழ ஆரம்பிப்பான் கண்டொட்டும்நேரத்தான். ரெல்லம்செஞ்சுதலின் சித்திரமாக அவன்முன்புவந்து நிற்பான். ஒருவித பரிதாபகரமான பார்வையுடன் அவன் அவனை நோக்கும்போது செல்லத்தின் கண்கள் பஞ்சடைந்து ஓளி இழந்து தோன்றும். ஏமாற்றத்தால் மழுங்கியிருக்கும் அவ்விரு கண்களினின்றும் கண்ணீர்த்துளிகள் நிரை உதிர்ந். அவ்வளவுதான்! உடனே ராஜூ செல்லத்தைக்கேலி செய்வான். ரெல்லம் சிரிப்பான். ராஜூவும் சிரித்துவிடுவான்.

எனவே, எட்டே வயதுடைய சிறியும், பன்னிரண்டு வயது சிம்பாத ஒர் சிறுவனும் ஒருவருக்கொருவர் காட்டி வந்த அன்பையும் அலாசைகளையும் கண்ணுற்ற பிம்யா, ஆர்ச்சியப்பட்டு என்னுத எண்ண ரெல்லம் எண்ணுவதி

லும், இவரின் மனைவியோ இப்போது இருவருமே புருஷன் பெண்சாதிகளாகவேயிருந்து இல்லாழ்க்கையே நடத்துகிறார்கள்; இதென்னடி இந்த செல்லம்! தன் சுகத்தைப்பற்றிய கவலையே இல்லாது எல்லாம் ராஜுக்குத்தான் என்று சொல்லுகிறதே! என்று தன் வயமிழந்து ஆச்சரியப்படுவதிலும் ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை.

செல்லத்திற்கு இப்பொழுது வயது பன்னிரண்டு ஆகி விட்டது. அவளுடைய கல்யாண விஷயமாக பிம்பயா தம் மனைவியிடம் பிரஸ்தாபித்தார். ராஜுவிற்கே செல்லத்தை கலியாணம் முடித்துவிடலாமென்று எவ்வளவோ மன்றாடினார். ஆனால் அந்த அம்மாள், “எப்போது இந்தபாவி விட்டைவிட்டுத்தொலைவாளோ என்று எட்டிக்காய் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவளாதலால் இதைக்கேட்டதும் விஷத்தையே சாப்பிடலானாள்.” நீங்களென்றும் தெரியாமல் சொல்கிறீர்கள் செல்லம் தாய்தந்தையற்ற அனாதை. நம்மையே தஞ்சமென்று வந்து அடைந்தான். மேலும் அவளை வேறே எங்கேயாவது கலியாணம் செய்துகொடுத்துவிட்டால், அவளுக்காகவரும் வரதஷணையைக்கொண்டே ராஜுவின் கல்யாணத்தையும் சிறப்பாகமுடித்துவிடலாம். போயும்போயும் ஒரு ஆஸ்தியுமில்லாத பெண்ணை என்ன ஒரு பிள்ளைக்குச் செய்துகொள்ள துளிகூட சம்மதிக்கமாட்டேன் என்று அவள் தம் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தாள். பிம்பயாவிற்கு அதுவே சரியென்று பட்டது. உடனே உள்ளூரிலேயே புரோகிதம் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு சிழுவருக்கு செல்லத்தை மூன்றாண்டுகாகக் கொடுக்கத் தீர்மானித்து, அதற்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் செய்யலானார். இவைகளை பெல்லாம் அருகில் நின்று கேட்டுக்கொண்டிருந்த செல்லத்திற்கு ஒன்றுமேவிளங்கவில்லை. அவளை அறியாமல் அவளது வாய் ஆ!.....ராஜு....என்று சொல்லிக்கொண்டது. எக்காரணத்தைக்கொண்டோ அவளதுமுகத்தில் ஓர் இருண்ட சாயை தோன்றி மறைந்தது.

அன்று இரவு படுக்கையில் புரண்டு கொண்டே செல்லம், எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி தலையினை நனைப்பதில் பலானாள். பழைய நினைவுகளெல்லாம் அந்தக் கருமந்தைக்கு

இறகுமுனைத்து எதிரில் வந்தது. இன்று இரவுதான் சனவு கண்டதுபோல் தோன்றிய, தமது தாய் தந்தையரிடத்தில் வாழ்ந்த வரலாறுகளையும், தமது பெற்றோர்கள் வாழ்ந்த அர்த்தக்காலத்தைப்பற்றி பாட்டி சொல்லிய பெருமைகளையும் எண்ணி எண்ணி இரத்தக்கண்ணீர் வடிக்கலானாள். கலியாணம் என்றால் இன்னதென்றே அறியாத அந்தச் சிழுகுழந்தையின் உள்ளத்தில் ஒருபெரிய பாராங்கல்லை வைத்ததுபோலிருந்தது.

செல்லத்தின் கலியாணம் சிறப்பாகவே நடந்தது. ராஜுவுக்கோ அந்த கலியாணத்தின் அர்த்தம் இன்னது தான் என்று அறிந்துகொள்ள அப்போது அவனுக்கு போதிய சக்தி இல்லை. வழக்கம்போல் செல்லத்தின் தலைமயிடைப்பற்றி இழுப்பதும் கேலிசெய்துமூக விளையாடிக் கொண்டே கலியாணவைபலங்களிற் சலந்துகொண்டான்.

மேலும் ஒருவருஷம் சென்றது. ராஜு மேல்படிப்பிற்காகச் சென்னைக்குச்சென்று அங்கு படித்துக்கொண்டிருந்தான். ஒருநாள் அவன் தன் அறையில் உட்காந்துகொண்டு ஏதோ புத்தகத்தைப் பார்த்தவண்ணம் சிந்தனையிலாழ்ந்திருந்தான். பாதி படித்தபடி இருந்த அப்புத்தகம் அவனது மார்பில் கிடந்தது. அன்று காலைில் அவன் எதிர்பாராத விதமாய் செல்லம் விதவையான செய்தியடங்கிய தந்தி ஒன்று வந்தது. இரு கண்ணையும் மூடியவண்ணம் ராஜு எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணலானான். புண்ணடைந்த அவனதுமனம் ஒரு முடிவிற்கும் வர முடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தது.

இருவிசாலமான கண்களினின்றும் கண்ணீர் அருவியென ஓடி மார்பில்கிடந்த புத்தகத்தை நனைத்தது. சாளரத்தின் வழியாக காலைச்சூரியனின் ஒளிபுகுந்து அவனது கண்ணீர் திவலைகளில் ஊடுறவிச்சென்று அவைகளை முத்துக்களென பிரகாசிக்கச்செய்தது. அன்று அவன் செல்லத்தைப்பற்றி எண்ணும்போதெல்லாம் அவனது மனம் குழிபென்றது. வர்ணிக்கமுடியாத ஒரு வித துன்பம் அகில் புகுக்கொண்டு

அவனை வாட்டத் தலைப்பட்டது. ஆனால் செல்லம் இனிமேல் தன் புருஷன் வீட்டிற்குப் போகமாட்டாள்ல்லவா என்ற எண்ணமும் ராஜாவின் உள்ளத்தில் தோன்றி கொஞ்சம் சந்தோஷமும் அனுபவிக்கலாயிற்று.

பரீட்சை எப்போது முடியுமென்று காத்துக்கொண்டிருந்த ராஜா, அது முடிவுற்றதும் ஒரோடியும் ஊருக்கு வந்தான். வருடப்பொழுது அவன் மனமெல்லாம் செல்லத்தைப் பற்றியே நினைத்துக்கொண்டிருந்தது. வீட்டை அடைந்ததும் அவன் முதலில் கண்டது செல்லத்தான். அவளைக் கண்ணுற்றதும் அவனது மனதில் விவரிக்க இயலாத ஓர் உணர்ச்சி எழுந்தது. உடனே குழிசென்று மத்தம் முகத்திற் பரவ ஆ! என் செல்லம்!... என்று சொல்லிக்கொண்டே திகைத்து நின்றான். தான் பச்சைக்கிரி என்று நினைத்திருந்த அந்த செல்லம்-தன்னுடைய உடைமைக்கு-மொட்டை அடித்து முக்காடும் போட்டிருந்தார்கள்! அன்றிரவு ராஜா சரியாக போஜனமும் செய்யவில்லை. அவனுக்கு செல்லத்தைப் பார்க்க பயமாகவிருந்தது. இதழ் விரித்து, தன்னைச் சுற்றியும் நறுமணம் வீசிக்கொண்டிருக்கும் போஜாமல் இப்போது வாடி வதங்கிக்கிடப்பதாக அவன் எண்ணினான். முன்னிருந்த உற்சாகமும், முகத்தில் தவழ்ந்துகொண்டிருந்த புன்னகையும் இவளுக்கு இப்போது எங்கே சென்று மறைந்தது? என்று ராஜா எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது சாய்மா ஏதோ காரியமாக வெளியில் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். அப்போது எதிர்பாராத விதமாய் செல்லம் அவர் முன்பு வந்தாள். அதைக்கண்ட பிமையா அளவில்லாத கோபத்துடன் சீ! கழதை! வயசாகல்லே கடாமாடாட்டமா, கர்சகுனமா எதிரில் வருகிறது. எங்கேயாகிலும் போய்க் குந்திக்கிடப்பதற்கென்ன கொள்ளை! என்று திட்டிக்கொண்டே வீட்டில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டார். செல்லத்தின் கண்கள் ஏமாற்றத்தால் மழுங்கின. அவற்றினின்றும் முதுகிலென இரு கண்ணீர்த்துளிகள் கீழே உதிர்ந்தது. இதைக்கண்ட ராஜாவின் உள்ளம் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணலாயிற்று. செல்லத்திற்கு இப்படியாகுமென்று நினைக்காத அவன் மனம் அடைந்தவருத்தத்திற்கு அளவே இல்லை.

ராஜாவுக்கு இரண்டுபெண்சகோதரிகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் நல்ல ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டு, தங்கள் தலைக்கு புஷ்பங்களைச் சூடிக்கொண்டும், கொஞ்சிக்குதித்து விளையாடும்பொழுதெல்லாம் செல்லம் ஏமாற்றத்தால் மயங்கித்தயங்கி நிற்பாள். அப்போது அவள் அருகிலும் வரக்கூடாது என்று ராஜாவின் தாயார் திட்டவாள். ஏன்? ராஜாவின் தங்கைக்கூட இப்போது செல்லத்தை விளையாட்டில் சேர்த்துக்கொள்வது கிடையாது. அவர்கள் திட்டும்பொழுதெல்லாம் ராஜா பரிதாபகரமாக செல்லத்தைப் பார்ப்பான். இதைப்பற்றி செல்லம் தன்னையறியாது கண்ணீர் சொரிவாள். அப்போது ராஜாவின் மனநிலை வர்ணிக்க இயலாதபடி இருக்கும். ஒரு தடவை வெளியூருக்குச்சென்றிருந்த பிமையா தன்னுடைய இரண்டு பெண்குழந்தைகட்கூட இரு தங்கச்சங்கிலிகளை வாங்கிவந்திருந்தார். கூடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு தமது மனைவியுடன் பேசிக்கொண்டே குழந்தைகளைக் கூப்பிட்டார். சிறுமிகள் வந்ததும் இருவருக்கும் இரண்டு தங்கச்சங்கிலியும் கழுத்திலணிந்து ஆவலுடன் அவர்களுக்கு முத்தமிதித்தார். செல்லமும் அவர்களுடன் வந்திருந்தாளாகையால் தனக்கும் சங்கிலி கிடைக்குமென்று ஆவலுடன் நின்றகொண்டிருந்தாள். பதின்மூன்று வயதுக்குழந்தைதானே செல்லம், அவளுக்கு அந்தச்சங்கிலிகளைப் பார்க்கப்பார்க்க தானும் அவைகளை அணியவேண்டுமென்று அதன்மேல் அபர ஆசை கொண்டாள். உடனே செல்லம் 'மாமா! எனக்கு! எனக்கும் ஒன்று என்று கெஞ்சினாள். பிமையாவின் மனைவிக்கு அளவு கடந்த கோபம் வந்துவிட்டது. சீ! போ! அறுத்த கழுதைக்குத் தங்கச்சங்கிலியாம்! சகியன்! என்று கடிந்தாள். செல்லத்தினுடைய கண்களினின்றும் மளமள வென்று கண்ணீர் பெருகலாயிற்று. ஒவென்று அழுதவண்ணம் வீட்டிற்குள் போனவள் அங்கு ராஜாவைச் சந்தித்தாள். அவளைக்கண்டதும் விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். அழுதுகொண்டுவந்த செல்லத்தின் தலையைத் தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டே ராஜா காரணத்தைக் கேட்டான். செல்லம் விம்மி விம்மி அழுதுகொண்டே விசைபத்தை சொல்லக்கேட்ட ராஜா தானும் அழ ஆரம்பித்துவிட்டான்.

காலச்சக்கரம் சுழன்று சென்றுகொண்டிருந்தது. எப்படியோ பத்து நாட்கள் வெகுவேகமாக ஓடி மறைந்தன. செவ்வம் இப்போது படுத்தபடுக்கையாய்க் கிடக்கிறாள். நாளுக்குநாள் அவளுடைய உற்சாகமும், தளதளப்பும், திரோகசௌக்கியமும் மறைந்துகொண்டேபோய் இப்போது இவளே இந்தக்கதிக்கு ஆளாக்கிவிட்டுவிட்டது. ராஜுவைப் பக்கத்திலிருத்திக்கொண்டு அவளைப் பரிதாபகரமாகப் பார்த்துக்கண்ணீர் சொரிவாள். மிகுந்த ஆயாசத்துடனும், ஞாபகப்பிசகுடனும் ஒவ்வொரு சமயம் 'தங்கச்சங்கிலி' 'தங்கச்சங்கிலி' என்று தம் மெல்லிய குரலில் கூவுவாள். பிமையாவின் குழந்தைகளிரண்டும் சங்கிலிகளை அணிந்துகொண்டு பக்கத்திலிருப்பதைப் பார்த்து ராஜு! ராஜு! இந்தச்சங்கிலிகளைப்பார் என்று அவைகளைச் சுட்டுக்காட்டி சிரித்தாள். அப்புறம் ராஜுவைப்பார்த்து கண்ணீர் சொரிந்துகொண்டே மற்றவர்களையும் ராஜுவையும் கோவென்று கதறவிட்டு விட்டு செவ்வம் பரலோகம் சென்றாள்.

துக்கமே வடிவாகத்திகழ்ந்த அவளது முகத்தையும்- அன்பே உருவாகத்தோன்றிய செவ்வத்தின் சுவத்தையும்- பார்த்துக்கொண்டிருந்த ராஜுவின் கண்கள் மாலைமாலையாக கண்ணீர் சொரிந்தன. அவனது கண்ணீர் அருவி முடிவற்று பெருக்கிக்கொண்டே இருந்தது. சுபம்!

“ சு சீ லா ”

சுகந்த வாசனைத் தைலம்.

நூதனமுறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது. இது கூந்தலைக் கருமையாக வளரச்செய்யும். ரோமம் உதிர்ந்தல், தலையிலே உண்டாகும் பொருது முதலியவைகளை நீக்கும்.

புட்டி 1-க்கு விலை அணை 10.

கிடைக்குமிடங்கள்:- உமேலை K.S. ராமனாத அய்யர், ஷண்முகானந்த பவன் ஹோட்டல், பழனி.

பீம் விலாஸ், அடிவாரம், பழனி.

பழநிப்பதியும் பாவலர் மகிமையும்.

(திரு. மு. கா. அம்பலவாணன் அவர்கள்.)

சமஸ்தான வித்வான், இடையகோட்டை.

ஆழிசூழலாகத்து இறைவன் சிருட்டிப்பொருளில் சரம் அசாமென இருவருப்பினுள் நானாவித ஜீவபேதங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஜீவவர்க்கத்திலும் பல்வேறு குணபேதங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வுலகத்தின் முதன்மையானது பிராணிவர்க்கம். அவ்வர்க்கத்தில் மனிதனும் ஒருவனென்பதை யாவரும் மறுக்கமாட்டார்கள். மனிதனைத் தவிர மற்றப் பிராணிகள் ஐந்து அறிவையுடையன என்பது நமது முன்னோர்களின் துணிபு. அம்முறையில் மற்றப் பிராணிகளைக்காட்டிலும் மனிதன் விசேடித்த பகுத்தறிவை உடையவனென்பது பெறப்படுகின்றன இவ்வறிவின் அரும் பெரும் ஆற்றலாலேயே மற்றப் பிராணிகளை அடக்கி ஆண்டு வருகின்றான். மனிதன் ஆழ்ந்த சிந்தனாசக்தியை உடையவன். இறப்பு, எதிர், நிகழ்வென முக்காலங்களையும் இனிதே உணரக்கூடியவன். அஃதன்றி, இம்மனிதனை நான் யார்? என்னுள்ளம் யார்? இவ்வுலகம் யாது? இவற்றிற்கு காரண பூதம் யார்? என விசாரிக்கத்தகுந்தவன். இவ்விசாரத்தாலேயே ஆத்மபோதமெனும் ஞான பூமியை அடைகின்றான். சத்விசாரமுடைய எந்த மனிதனுக்கும் சாதனங்களாயமைந்தவைகள் மூன்று. அவை மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் முப்பெரும் பொருள்களேயாம். இம்மூவகைப் பொருள்களும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற நம் மாபெரும் பழனிப்பதியின் கண் எழுந்தருளியிராகின்ற முருகப்பொருமானும், அவன் உறைவிடமாம் இத்திருப்பழனியும் யாவற்றினும் முதன்மையுடையனவென்பதை பக்ததீலர்களாய் ஒழுகும் அன்பர்கள் யாவரும் முழுமனதோடு ஒப்புவார்களென்பது தின்னம். இம்மாபெரும் பழனிப்பதியைத் தீர்த்தமிட பாசாங்களாம் பாடித்துதித்த பற்பலறிற் முதன்மையானவர் ஐவர். அப்பாவலர் வருமாறு:-

“நற்கீரர் அருணகிரி நாயகமாம் மாம்பழமும்
அற்புதஞ் சேர்முருகதாஸ் அப்பனுமாய்—தற்புகழ்ச்சேர்
சேலத்தின்ன்கடர்ந்த திவ்ய திருச் சுந்தரனார்
ஞாலத்தே பண்ணார்தார் காடு”.

மேற்குறித்த செய்யுளில் படிபஞ்சபூதமேயன்ன ஐவர்களின்
திவ்ய திருச்சரிதவரலாறுகளையும் அன்னாரியற்றிய அரும்
பெரும் நூல்கள் இன்னவை என்பதையும் ஒருவாறு எடுத்த
துக்காட்டி மேற்செல்லோம்.

நற்கீர தேவனார்.

இப்புலவர் பெருமகனார் மதுரைக் கணக்காயனார் புகல்
வர். இவர் கடைச்சங்க காலத்துப் புலவர்களில் முதன்மை
வாய்ந்தவராயிருந்தனர். இப்புலவர்பெருமான் தன்னை ஒப்
பாருமிக்காருமின்றி தமிழாய்ந்த காலத்து தருமியென்னும்
தக்கான் ஒருவன் தன் வறுமைப்பிணிக்கு ஆற்றாது மதுரை
யம்பதியில் எழுந்தருளியிராதின்ற சோமசுந்தரப் பெருமா
னின் திருச்சந்திதானத்தில் தனது குறைகளைத் தரும்
ஒருங்கே முறையிடுவானாயினன். அவ்வமயம் எம்பெருமான்
மனமுவந்து “ஹே! தருமியென்னும் தக்கானே! பாண்டி
யன் அவைக்களத்து விலையுயர்ந்த பொற்கிளியொன்று கட்
டப்பட்டிருக்கின்றது. அக்கிளி அழந்து விழும்படி புலமை
வாய்ந்த எந்தப்புலவன் பாடுகின்றானோ அவனுக்கே அக்
கிளியும் உரித்தானது ஆகையால் அக்கிளி அழந்து விழும்
படியா மொரு செய்யுளியற்றித் தருகின்றேம். அப்பாசு
ரத்தை அரசன் அவைக்களத்து அஞ்சாது புகல்மின்”
என்று “கொங்கு தேர் வாழ்க்கை” என்னும் திருவருட்
பாசுரத்தைக் கொடுத்துனவீனர். அப்பாசுரத்தையும் நமது
நற்கீரதேவனார் அரசன் அவைக்களத்து அஞ்சாது குறை
கூறுவாராயினர். பின்னர் தருமியின் தளரா அன்பின் வேண்
டுதற்கிணங்கி கூடற்பெருமானும் ஓர் பழந்தமிழ்ப் புலவனாய்
பின்று வாதிடுவாராயினர். அது போழ்தும் நமது புலவர்
பெருமான் கொஞ்சமும் அஞ்சாது நீவிர் திருநேரத்திற்குள்ளே
யுடைய சிவபெருமானாய் இருப்பினும் தம் கவி குற்றமு
டைத்து என்று கூறினர். இவ்வபசுரத்தின் பயனால் நற்கீர
தேவர் தொழு நோயுடையனாய் பல கஷ்டங்களுக்காளாய்
தன் குற்றமுணர்ந்து எல்லாம் ஒன்று இகைவனை அன்போயி

பூசிக்க இயல்வதாயினர். அவ்வமயம் தமது வினை முடிவின்
பயனால் அயக்கீவனெனும் பிரம்மாக்கூலஸுவிடம் சிக்கி,
குகையில் அடைபட்டு வேறு கதியின்றி குன்றுடைப் பெரு
மான் குமரன்மீது திருமுருகாற்றுப்படை கூறித்துதிப்பா
ராயினர். அன்னிமிடமே அப்பெருமானால் சிறைமீட்கப்
பட்டு பெருமானின் கட்டளைப்படி “கைலைபாதி காளத்தி
பாதி” என்ற அந்தாதியைப்பாடி பிராணையும் பிராட்டியை
யும் முழுமனதோடு துதித்து தன் குட்ட நோபைத் தீர்த்
துக்கொள்வதாயினர்.

இன்னாரியற்றிய நூல்கள்.

திருமுருகாற்றுப்படை, கைலைபாதி காளத்தி பாகியந்
தாதி, இறையனார் அகப்பொருளுரை, திருவிளக்கோய்மலை
எழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, திருவெழுக்
கூற்றிருக்கை, பெருந்தேவபாணி, கோப்பிரசாதம், காரொ
ட்டு, போற்றிக்கரி வெண்பா, திருக்கண்ணப்பதேவர் திரு
மறம் முதலியனவாம். இவர் திருந்திய காலவறைபறையை
திரு. கா. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் முதலிய பெரியார்க
ளியற்றிய நூல்களில் காணலாம்.

அருணகிரிநாதர்.

இப்பெரியார் தொண்டைநாட்டிலே திருவருணியென்
னும் திருப்பதியிலே இற்றைக்கு சுமார் 460-ஆண்டுகட்கு
முன் பிரபுடதேவராஜன் காலத்தே திருவவதாரம் செய்
தருளினர். இம்மகான் தம் இளமைக்காலத்து சிற்றின்ப
வேட்கையினராய் மாதர்பால் வைத்த மாறாமனமுடையவ
ராய் பல்வேறு பிணிகட்காளாய், மனங்குன்றி சக்தியற்று
மனமுடைந்து தம்மை ஆளும் தலைவன் முருகனை எனக்
கருதி ஸ்தோத்திரம் புரிவாராயினர். சேனாபதியாம் நம்
திருவருட்குமரனும் நாதரை மனமுவந்து தடுத்தாட்கொண்
டருளினர். அக்காலத்தொட்டு நாதர் நம் சைவ சமயாசாரி
யர்களாகிய நால்வரே போன்று குன்றுடைப் பெருமான்
கோவில்கள்தோறும் சென்று திருப்புகழென்னும் செந்த
மிழ்ப்பாசரம் ஒதுவாராயினர். இவ்வருட்பெரும் பேற்றால்
நாதர் உலக பாசங்களினின்றும் விடுபட்டு பன்னிரிபோ
ளும் கண்டு போற்றுதற்குரிய புனிதராயினர். இப்பெரியார்

ஓரளையும் பிரபுடதேவராஜன் அவைகளத்து ஓர் சம்மதாயப்போரில் திகழ்ந்த சம்பவங்களினால் தேவலோகப் பாரிஜாதம் கொணர்வான்வேண்டி தம் திருவுருமேனியை திருவருணைக் கோபுரத்தின்மீது கிடத்தி கிளியருவாய்ச் சென்றனர். அவ்வாயம் சம்மந்தாண்டான் என்னும் ஆத் தானப்புலவன் அரசனுக்குச் செய்த சூழ்ச்சியின் பயனாக சுவாமிகளின் தேகம் கொளுத்தப்பட்டு சுவாமிகளின் கால மும் அடிமட்டோடு முடிவாயின. இப்பெரியார் கூறிய திருப்புதுப்பாசுரம் 10000-க்கதிமெனக்கருதுகின்றனர். தற் போது 1200-பாசுரங்களை நம் முன் காணக்கிடக்கின்றன. நமது சைவசமய நூல்களில் பக்தியென்னும் பரமானந்த போதத்தைப்போதிக்கும் நூல்கள் மூன்று. அவை தேவா ரம், திருவாசகம், திருப்புது. இத்திருப்புது பக்திச் சுவைசொட்ட பொருட்சுவை ததும்ப கேட்போர்மனைகப் பரமானந்தக் கடலுள் ஆழ்த்தி இக்காலத்து குன்றின் மேலிட்ட விளக்கென பிரகாசிப்பாடுகின்றன. இம்மகான் இத்திருப்புதுமேயன்றி கந்தரனுபூதி, கந்தரந்தாதி என்ற பிரபந்தங்களையும் இயற்றி இருக்கின்றனர்.

“பெண் தேவை”

சைவ வேளாள குலத்தைச்சேர்ந்தவரும், சுமார் 30-வயதுள்ளவரும், உபாத்திமைத் தொழிலில் 35-ரு சம் பளம் பெற்றுவருபவரும் செளரதையான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரும் இதுவரை விவாகமாகாதவருமான ஒருவருக் குப்பெண் தேவை. பெண் எக்குலமாயிருப்பினும் சிறிது கல்னிகற்றிருக்கவேண்டும். சாதாரண அழகும், ஒழுக்க மும் அவசியம். கவலையற்ற, தீர்மதியான வாழ்க்கையை நடத்த விரும்புகிற எவரும் விண்ணப்பித்துக்கொள்ள லாம். கடிதங்கள் இரகசியமாய் வைக்கப்படும். விவரங் களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதவும்.

எஸ். வி. C/o மாணேஜர், “சித்தன்” புழனி.

பாமரமக்களிடையே கல்வி பரப்புவதற்கு ஏற்ற வழியும் சாதனங்களும்.

(T. D. சுப்பிரமணியம், கலையாட்டித்தூர்.)

“செல்வத்துட்செல்வம் செலிச்செல்வம் அச் செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை” என்ற

தெய்வப்புலமை திருவள்ளுவனார் வாக்கிற்கணங்க கல்வி பலவிதத்தும் மனித மேம்பாட்டிற்கு ஏற்ற கருவியாயிருக்கிறது. அக்கல்வி ஒரு சிறுபான்மையோரிடமே அவர்தம் தனிப்பெரும் சிறப்பாக அமைந்து இருத்தலினும் பல்லோரிடமும் பரவி சிற்றலே மேம்பாடுடைத்து. நாட்டின் செல்வம் ஒரு தலை இருத்தலினும் மக்கள் பல்லோரிடமும் இருத்தலே சாலச்சிறந்தது. அஃதேபோல் கல்வியும் நம் நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அடையவேண்டிய முதற் பெரும் செல்வம்.

இன்று நமது நாடு உலகில் பல வளங்களில் சிறந்திருப்பினும் பிற்போக்குடைய நாடென்று மேனாட்டாரால் இகழப்படுவது இன்னே! செல்வம் செறிந்திருந்தும் அதனைப் பயன்படுத்துமாறு உபயோகிக்கும் ஆற்றல்கள் இல்லாதொழிந்ததே பலகாரணங்களில் முதன்மையாகப்போற்றுகிறது. ஒரிரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னே கேவலம் விலக்கின் தன்மையைப்பழித்த ஒழுக்கமுடையோராகத் திகழ்ந்தோர் இன்று நம்மால் போற்றப்படுதற்குரியவாகினர். இதன் விந்தைதான் என்னே! சுருங்கக்கூறின் அறியாமை என்னும் இருள் ஒழிந்ததே காரணம். அச்ச இயக்கிரம் தோன்றிய நாள் முதல் மேனாட்டார் கல்வியில் தலைகிறந்து விளங்குவது ஒருதலை. அக்கல்வியைசமூகமேம்பாட்டிற்குபலவிதத்திலும்

உபயோகப்படுத்தியது வெளிப்படை. சமீபகாலம்வரை ஈனநிலையிலிருந்த ஜப்பானியர் இன்று உலகில் அரும்பெரும் வல்லரசுகளில் ஒன்றாய்த் திகழ்வது தன்னாட்டு இளைஞரை மேனாட்டிற்கனுப்பி கல்வி பயிலச்செய்ததே. இது யாவரும் அறிந்த இரகசியம்.

நிற்க இறையுடனே வாது புரிந்த நக்கீரரும், கவிச்சக்ர வர்த்தியாம் கம்பரும் திகழ்ந்த நம் நாடு இன்று அறிவீனர்கள் நிறைந்திருப்பது என்று மற்றோர் கூறும்போது, தமிழ் வளர்த்த சங்கத்தின் கடையும் இதுவோபென்று அரற்றுக்கின்றோம். இதற்கு மூல காரணம் எதைக்கூறுவது? யாரை நோவது? அறியாமை இருள் ஆழ்ந்திருப்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். ஆதலின் இனிமேலாவது நம் நாடு சிறக்க வேண்டுமெனில் பாமர மக்களிடையே கல்வியென்னும் வித்தை வித்துவோமாக.

இன்று பாமர மக்களிடையே கல்வி பரப்புவதே நம் பெருவேலை. அக்கல்வி எத்தகையதாய் இருக்கவேண்டும்? அதன் நோக்கங்களென்ன? அதை அடைதற்கு நாம் கைக் கொள்ளும் சாதனங்களெவை? என்ற இவை போன்ற கேள்விகள் பிறக்கின்றன. இன்று நம் நாட்டு மக்களுக்கு அளிக் கப்படும் கல்வி மக்களின் சமூக வாழ்விற்கு எவ்வளவுதான் உறுதுணையாயிருக்கின்றதா என்று ஆராய்ந்தால் அந்தோ! “கணிதம் பன்னிரண்டு பயில்வர் பின்கார்கொள் வானில் மீனிலை தெரிந்திலார், வணிகமும் பொருள் பிசுற்றுவார், பின் வாழுகாட்டில் பொருள் கெடல் கேட்டிலார்” என்ற கவிஞரின் கூற்றையே தெற்றெனக் காட்டுகிறது. சுருங்கக் கூறமிடத்து கைத்தொழில் சிறந்ததற்குச் சிறிதேனும் ஏற் றதல்லாத பள்ளிக்குதவா பள்ளிக்கல்வியே போதிக்கப்படு கிறது. ஆதலின் மக்களிடையே பரப்பப்படும் கல்வியானது இன்று போலல்லாது என்றும் அவர்தம் வாழ்விற்கு பெருந் துணையாக நிற்கும் இயற்கல்வியான தொழிற் கல்வியே போதிக்கப்படவேண்டும். இக்கருத்தையே ஆதரித்து மேனாட்டு மேதாவியார் “பெந்தம்” என்பவர் சிறுர்களுக்குப் பின் னாளில் பேருதவியாயிருக்கும் இயற்கல்வி புகட்டவேண்டும்

(286-ம் பக்கம் பார்க்க) .

ந வி ன அ க ரா தி .

(ஸ்கெலிடன்)

(223-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

பண்டிகை - நோய்மூலம்; கடனுக்கு நேர்வழி; ஆர்ப்பாட்டம், சாப்பாட்டு நாள்.

ஐமீன்தார் - சர்க்காரின் செல்லப்பிள்ளை; கொடுத்துவைத்த புண்பாதம்; அதிர்ஷ்டசாலி; பேரின்பவாசி;

எமதர்மன் - சமதர்மன்; ஜாதி, மத, நிற, நில, குணபேத மற்ற வஸ்து; நீதிபதி; உத்தமன்.

கண்ணீர் - ஆண்களைப் பெண்கள் மயக்கும் ஓர் மருந்து; சமயசஞ்சலி; பெண்களின் வரப்பிரசாதம்.

இழவு - ஒப்பாரிச் சர்வகலாசாலை; தாடகை நாட்டியம்; சேலைகளின் லீலை; இடி முழக்கம்.

சங்கற்பம் - பொட்டல்; சஹாரா பாலைவனம்; குதிரைக் கொம்பு; ஆமைரோமம்; ஜீவஜோபாயம்.

சட்டசபை - சந்தைக்கடை; நவராத்திரி தர்பார்; வாய்ப்பந்தல்; விளக்கெண்ணெய்.

பத்திரிகை - பத்திபத்தியாய் மை தீட்டப்பட்ட காகிதம்; சர்க்கரை மடிக்குங்காகிதம்; ஒம்பப்போடி கட்டும் இதழ்.

திருமண், திருநீறு - பேதக்குறி; சட்ட மண்ணும், பச்சை மண்ணும்; சீரியும் பாய்பும்.

பிரம்மச்சாரி - பெண்கள் மோசம்போகும் ஓர் ஆபத்தான பேர்வழி; சுத்த பைத்தியம்; அசட்டு ஞானம்.

தர்ப்பணம் - தர்ப்பையைக்கொண்டு பணம் தேடல்; முனைக் கோளாறு.

நாடகம் - பெண்களின் சம உரிமைப் போராட்டத்திற்கு நேர் வழி; காமசாகரம்.

காந்தி - உப்புத்திருடன்; தோட்டி; கோவணதாரி; பொக்கு வாய்; புலித்தோல் போர்த்த பசு; வெள்ளாடு; பிரளய கர்த்தா; காரியப் பேர்வழி; விடாதகண்டன்; உடம்பு; ராஜ்யக்கோடங்கி; பட்டினி ராஜா; ஊர் சுற்றி, வியாபாரச்சின்னம்.

தேநீர்விருந்து - காக்கைபிடித்தல்; குல்லாய்போடுதல்; காரிய சித்திக்கு ஓர் உபாயம்; பணச்செருக்கு; பஞ்சகந்திரம்.

பூனை - முழுப்பூட்டினையும்கூடச் சோற்றில்லமைத்தல்; ஏமாற்றும் வித்தை; கலப்பில்லாத மோசடி; சோம்பற் றொழில்; வினையாட்டுப்புத்தி; பிழைக்கும் வழி; எல்லோருக்கும் பே பே.

அடியார் - திருட்டு, கொலை முதலிய துன்மர்க்கங்களிலிருந்து உபகாரச்சம்பளம்பெறும் மகாத்மா; லைசென்ஸ் பெற்ற கொள்ளைக்கூட்டம்.

போட்டிப்பந்தம் - உனக்கும் பே பே; உங்களப்பனுக்கும் பேபே; நாகரீகத்திருட்டு; ஆசைவார்த்தை; சொக்குப் பொடி; மாயாஜாலம்.

இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி - அஸ்திவாரம், சுவர், கூரை, நாதி இவையற்ற கட்டிடம்; குட்டிச்சுவர்; மண்ணுக்கட்டி, முதலில்லா வியாபாரம்; நவீனத்திருட்டு.

கற்பு - புருஷனை வைத்துக்கொண்டு விபசாரஞ் செய்தல்; தாலியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுதல்; புருஷன் பெயர் கூறாமல், பாவனை.

மா த ர் ப கு து

விவாகரத்து

(தோழர். A.B. ஆதித்தர்.)

(229-ம் பக்கத் தொகுதி)

எனவே மிதமான முறையாயினும், அமிதமான முறையாயினும்மேல்நாட்டு விவாகரத்துவழக்கங்கள் நம்நாட்டுக்கு வேண்டியே வேண்டாமென்று நான் அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறுகிறேன். “வேசித்தனஞ் செய்த காரணம் ஒன்றைத் தவிர வேறெவ்வித காரணத்தாலும் விவாகரத்து கூடாது” என்றும், இடைக்காலத்தில் “உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாமென்று உங்கள் இருதய கடினத்தினியித்தம் மோசே உங்களுக்கு இடங்கொடுத்தார், ஆதிமுதலாய் அப் படியிருக்கவில்லை” என்றும் கிறிஸ்து பகவான் கூறிய திருவாக்கை மேல்நாட்டினருக்கும் நினைப்பூட்டுகிறேன்.

நம்நாட்டில் பெரிய குடும்பங்களிலிருந்து இந்த விவாகரத்து வியாதி பரவி, இதற்கு ஆதரவாகச் சட்டமும் ஏற்படப்போவதைக்கண்டு அஞ்சுகிறோம். மேல்நாட்டைப்போல் இந்நாட்டிலும் இச்சம்பவம் சர்வசாதாரணமாகிவிடக்கூடிய நான் சமீபித்துவிட்டதென்பதை நினைக்கும்போது சஞ்சலமாயிருக்கிறது.

முன்பு, லார்டு சின்ஹா மகளின் விபசார விவாகரத்து வழக்குக்குப் பத்திரிகைகள் பிரதான இடம் அளித்துள்ளதைப்போல் தற்போது கல்கத்தா பெனிகாஸேஜ் புரொபஸர் ஸ்ரீமான் பிரமாதநாத சர்க்கார் மனைவி ஸ்ரீமதி வீனா B.A., விபசார விவாகரத்து வழக்குக்கு முக்கிய சலங்களைக்

கொடுத்து பிரபலப்படுத்திக் கொடுத்தன. அத்துடன் அரசுவித்த கோஷின் சகோதரி மகளான ஸ்ரீமதி வக்தாபோஸ் B.A., விபசார விவாகரத்து வழக்கும் விஸ்தாரமாகப் பிரசுரிக்கப் படுகின்றது. இந்த அம்மாளைப் பத்திரிகையில்கில் அதன் திருப்தி அறிமுகப்படுத்துதல்பொழுது “இவர் தமது கணவரான டாக்டர் போஸ் தன்னை 11-கணவர்களுள்ள ஸ்திரீ என்றழைத்ததாகச் சொல்லி முன்பு போலீஸ் கோர்ட்டில் பிரதான செய்திகொண்டவர்” என்று தெரிவிக்கிறார். இஃதன்றி ஸ்ரீமதி கமலாதேவி சட்டோபாத்தியாயா தன் வேலைக் காரியிடன், தன் கணவன் விபசாரம் செய்ததாக நடத்தி முடிந்த வழக்கு ஒருபக்கம், மறுபக்கம் பரோடா கிஸ்ராஜா வின் சகோதரரும், தமது கணவருமான ஸ்ரீமான் விட்டல் சிந்தாமணி பட்டவர்த்தனர் கெடுங்காலமாக பிரமச்சர்ய விவாதமதுஷ்டிப்பதாகச் சொல்லி அவருடன் தனக்கு நடந்திருந்த விவாகத்தை ஸ்ரீமதி மாலதிபாய் ரத்துச்செய்து கொண்டுவிட்டசெய்தி, பத்திரிகைகளின் பக்கங்களுக்கு இச்செய்திகளைத்தவிர வேறு விஷயமில்லையா? இவைகளைப் படிக்கும் மக்கள் மனோநிலை எப்படியாகுமென்பது அரசாங்கத்துக்கும் தெரியாதா?

சில வருஷங்களுக்குமுன்வரை இங்கிலாந்தில் விவாகரத்து வழக்குவிவரங்கள் பத்திரிகைகளில் விரிவாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டுவந்தன. சில பத்திரிகைகள் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை வெளியிடுவதையே தங்களுடைய முக்கிய நோக்கமாகவும் செய்துகொண்டன. இது வரவர முற்றிவந்தது. கடைசியாக சென்னையின் மாஜி கவர்னர் ஒருவரின் பிள்ளை சம்பந்தப்பட்டிருந்த விவாகரத்து வழக்கின் முழு விவரங்களும் பத்திரிகைகளில் வெளியானபிறகு, தான் பலருக்கும் இதை அனுமதிப்பதன் தவறு புலப்படலாயிற்று. இனி இதற்கு ஒரு தடை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அவர்கள் கிளர்ச்சியெய்யலாயினர். 1926-ம் வருஷம் இங்கிலாந்தில்

இயற்றிவைக்கப்பட்ட சட்டம் இந்தக் கிளர்ச்சியின் பலனேயாகும். விவாகரத்து சர்வசாதாரணமாகவுள்ள மேல்நாடுகளிலேயே இவைகளின் நடவடிக்கை விவரங்கள் வெளியாவதைப் பொதுஜனங்கள் சகித்துக் கொள்ளக்கூடவில்லை. பெனில், விவாகம் ஒரு புனிதமான காரியமாகக் கருதப்படும் இந்தியாபோன்ற தேசங்களில் ஜனங்களுக்கு இவ்வித நடவடிக்கைகள் வெளியாவது எத்துணை அருவருப்பை உண்டு பண்ணுமென்பதை நாம் சொல்லத்தேவையில்லை.

இப்பால் 1934-ம் வருஷம் இலங்கையில் ஒரு பிரபல விவாகரத்து வழக்கின் நடவடிக்கைகளை பத்திரிகைகள் மிகவும் விரிவாகப் பிரசுரம் செய்தன. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் வெளியாவதில் திருப்திப்படுகிறவர்கள் ஒருசிலர் இருக்கலாம். ஆனால் சண்மர்க்க நெறியைப் பாதுகாப்பதில் சிரத்தைபுள்ள எல்லாரும் இவ்விதம் பத்திரிகைகளில் முழு விவரங்களும் வெளியாவதில் மிகுந்த அருவருப்படைவார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. பொதுஜன ஒழுங்கை உத்தேசித்து விவாகரத்து சம்பந்தமான கோர்ட்டி நடவடிக்கைகளை பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கக்கூடதென்றும் இங்கிலாந்தில் இருக்கிறபடி இதற்காக இலங்கையில் சட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் சிலோன் ஸ்திரீகள் ராஜீப சங்கத்தின் தீர்வாக சபை மிஸஸ் எப். பி. டி. மெல் தலைமையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றிவைத்திருக்கிறது. இதற்குப் பொதுவாக விசேஷ ஆதரவுகிடைக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. சிலோன் ஸ்திரீகளுடைய கோரிக்கையை நாம் ஆதரிப்பதோடு, இந்தியாவிலும் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டதென்று கருதுகிறோம்.

(தொடரும்)

விதவை யர்க ளின் வேண் டி தல்!

(புதுவை, R. S. ராஜலக்ஷ்மி அம்மாள்.)

[பாதிராத்திரி வேளையில் — என்ற மெட்டு.]

கண்ணிகள்

பாரில் நாங்கள்	படுக்குயரத்தை	
பாமனே கண்	பாராய் எங்கள்	
பாதுகார்த்திட	வாராய் செய்த	
திது போக்கியே	சீராய் இந்த	
சிறையை மீட்டியே	விசைவிலே நாங்கள்	
தேரும் மார்க்கத்தை	கூராய்	(பா)

பேருலகில்	விதவையென்றுமே	
பேசு ரார்களே	ஏச்சு எங்கள்	
சீரியநலம்	போச்சு மிக்க	
சிந்தை வாடவு	மாச்சு தினம்	
தெய்வமேயுனை	கைதொழுதும் நீ	
செப்பிடாத தேன்	பேச்சு	(பா)

பாவை நாங்கள்	யிருப்பதா லீந்த	
பாரிலே பூமி	பாரம் எண்ணி	
பார்த்திடி லோ வி	சாரம் துயர்	
தீர்த்திடவே ஆ	தாரம் இன்றி	
சீரியே தினம்	நேரிலெங்களை	
செய்குவாரே சம்	மாரம்	(பா)

சீர்திருத்த	மமுமணம் செய்தால்	
செகத்திலே துயர்	போதும் எங்கள்	
சிந்தையும் களிப்	பாதும் என்றும்	
தீமை நாடாது	ஏகும் இந்த	
தெசுத்தன்னிலே	பாவருமொன்றாய்	
செய்துமொழிப்பத	மாரும்	(பா)

சகோதரி உனக்கிது.

(நாகலிங்கம்)

சகோதரி! பெண்களெல்லாம் ஆண்களுக்கு அடிமைகள் என்ற பண்டைய அசட்டு வாதம் விண்ணைக்கீழ் பறக்கின்றதைப் பார்த்தனையா? கல் என்றாலும் கணவன், புல் என்றாலும் புருஷன். அவன் இட்டதே சட்டம், வைத்ததே கட்டளை என்ற கற்பனைக் கதைகளெல்லாம் இப்போது உலகத்து நவீன சமுல் காற்றில் அகப்பட்டுத் தத்தளிப்பதைப் பார்த்தனையா? அடுப்பங்கரையே கைலாசம் — ஆம்படையானே சொர்க்கலோகம், கிணற்றுத்தவளைக்கு நாட்டு வளப் பமேன், என்ற சோம்பேறி வேதாந்தங்களெல்லாம் தவிடு பொடியாகி வருவதைப்பார்த்தனையா? உன்னை யொத்த சகோதரிகள் மற்ற நாடுகளில் “சட்டங்கள் செய்வதும், பட்டங்கள் ஆள்வதும் பாரினிலே பெண்கள் செய்யவந்தோம்” என்று நமது நாட்டுக்கவியரசுப் பாரதியார் பாடியதை அவர்கள் செய்கையில் காட்டி வருவதைக் காண்கிறாயா இல்லையா? ஆகாயவிமானப் பந்தயத்தில், அழகுப் போட்டி பந்தயத்தில், நீந்துப் பந்தயத்தில் போட்டிபோடுகிறார்கள். ரஷ்யாவிலும், ஆப்கானிஸ்தானத்திலும் பெண்கள் பொறுப்புள்ள பெரும்பதவிகளை வகித்து அரசாங்கத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். துருக்கி வீர மானிகள் “எங்களுக்கு ராணுவப்பயிற்சி கொடுங்கள், நாங்கள் சண்டைக்கு சமயம் வரும் போது உதவுகிறோம்” என்று வீர கர்ஜனை செய்கிறார்கள் அவைகள் உன் காதல்களில் விழுக்கின்றனவா? “உங்கள் முக முடிகளைக் கழற்றிஎறிந்து, நாகரிக மக்களைப்போல் சுதந்தர மாய் வாழ முற்படுங்கள்” என்று ஹிதோபதேசம் செய்த ஆப்கன் அரசி “சௌரியா” சும்மாசனம் துறந்தாள்லவா? அதை நினைத்துப் பாருங்கள்.

சகோதரி! 'வெந்ததைத்தின்று விதிவந்தால்' ராகலாம், என்ற மனோபாவத்தை விடு. ஆண்மைக்கும், அன்பிற்கும்' வீரத்திற்கும் உறையிடம் தாய். ஆகையால் உன்னிடம் வீரம் மிளிர்வேண்டும், பகுத்தறியு வளரவேண்டும். இவை எல்லாம் உனக்கு வேண்டற்பாலன. சகோதரி! உன் கிலையை நீயே உன்னிப்பார். இவையெல்லாம் மருத்திற்கேனும் உன்னிடத்தில் உண்டா என்பதை நன்கு யோசித்துப்பார். அதற்கு மாறாக, உன்னிடம் பேடித்தனமும், அடிமைப்புத்தியும், மூடப் பழக்கவழக்கங்களும், குருட்டு கம்பிக்கைகளும் மலிந்து கிடக்கின்றன. உனக்கென்ன தெரியும்! ஒப்பாடுவதை அழத்தெரியும், தாலாட்டத்தெரியும், பிள்ளை பெற அரசு மரத்தைச் சுற்றத்தெரியும், ஸ்தல யாத்திரை போகத்தெரியும், காணிக்கை பிரார்த்தனை செலுத்தத்தெரியும், மாடு, காக்கை, குருவிகளைக் குப்பிடத்தெரியும், நிதி திவசம் கொடுக்கத் தெரியும், பெய் பிராசுகளை கம்பத்தெரியும். இவைகள்தான் உனக்குத் தெரிந்தவை.

சகோதரி! இவைகளை ஒவ்வொன்றுப் பின் சொன்னாலும் உனக்கு ரோஷமில்லை, வெட்கமில்லை, அறிவில்லை. இவை காலத்திற்கு ஒத்தவையா? அறிவைத் தெனியுபடுத்தி நன்றாய் சித்தித்துப்பார்.

உணர்ச்சியற்று, ஒளிமழங்கி, பிணத்தைப்போத்துவாழ்வதைவிட சாவது மேல். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன்? ஆடவர் என்றால் ஏன் பார்ப்பதெனும்? அடக்கமும், மரியாதையும், கீழ்ப்படிதலும் வேண்டியது தான் - நியாயம் உள்ளவரும். அது தவறின் நீ உன் உணர்ச்சியைக் காட்டாவிடில் பிணத்துக்கொப்பாவாய். தேற்று உன் சகோதரி, கணவன் சொற்கேளாததற்காக அந்த ஆண்வங்கொண்ட மனிதன் அவளது கால்களில் ஆணிகளை வைத்து அடித்தானாம். இவ்வொரு சகோதரியை பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பினால்

ருடுகள் போட்டானார். ஒருவன் தன் மனைவியின் நடத்தை யில் சந்தேகங்கொண்டு அவளையும் குழந்தையையும் சித்ர வதை செய்தானார். இது போன்ற சம்பவங்கள் தினசரி நடக்கின்றனவே. அவ்வேளையில் அவளை எதிர்க்க, கண்டிக்க அல்லது சண்டைபோடத் துணிந்த பெண்மணி உண்டா? தேக பலமா வேண்டும்? இல்லை மனோபலம் வேண்டும். உணர்ச்சி இவ்வளவுதான். அநியாயத்தை, அநாமத்தை கண்டிக்க யார்தான் முற்படமாட்டார்.

சகோதரி! ஆண்களைவிட பெண்கள் பலவினங்கள் என்ற கற்பனை யை விடு. உணர்ச்சிதான் வேண்டும். மனோவலிமை தானாய் உண்டாகும். ஒரு ஆடவன் உன்னிடம் துரக்கிருதமாய், அருவருப்பான வார்த்தைகளைச் சொல்லவந்தால் அவன் பற்கள் அச்சுறுத்தி லேபே விழும் படி செய். 'என் வீட்டு ஆடவனிடம் சொல்லி உன்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறேன் பார்!' என்பதை விடு. தனியாய் எப்போதும் போகத் தயங்காதே. ஆனால் போகு ம்போதெல்லாம் தற்காப்புக்காகவேனும் உன்னிடம் ஒரு கத்தி இருக்க வேண்டும்.

சகோதரி! ஒரு தேசமக்கள் வீரமும் ஆண்மையும் உள்ளவர்களாவதற்கு தாயே காரணம். அத்தகைய குணங் களுக்கு உறையிடம் தாயே. ஆகையால் அடிமைப்புத்தியும், பேடித்தனமும் அறிவின்மையும் இல்லாது வாழவும், நியாயத்தை வரவேற்கவும், அநியாயத்தை, அநாமத்தைக் கண்டிக்கவும் ஒருபோதும் தயங்கலாகாது. உணர்ச்சியைப் பெருக்கு. எதற்கும் உணர்ச்சிதான் வேண்டும். உணர்ச்சி இன்றேல் நீ நடைப்பிணமாவாய். உணர்ச்சியிருந்தால்மட்டும் உன் குழந்தைகள் வீரர்களாவார்கள். சகோதரி! உன்சந்ததி யார்கள் போற்றுவார்கள். நாம் சேதம் அடையும்.

அகத்தியர் குணவாகடம் 3000.

(சாமி, விருதை, சிவஞான யோகிகள்.)

(237-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

சத்தமடா கருகுரென்று கேட்கும் மெத்தச்
சாதகமாய் நாடியது மெதுவாய்ப் போகும்
சித்தமுடன் கண்ணிரண்டும் உற்றுப் பார்த்து
சிறப்பான முகமதனில் கவலை கொள்ளும்
தத்துவத்தி னதிசுமடா தணிந்து காணும்
தாளாத தால்னியர்வை கிளப்ப லுண்டு
உத்திரத்த விபாதியது நீங்கிப் போனால்
உரமதனில் கபம்நீங்கி வெளியாவ் காணே.

(64)

வெளியாகு மிந்தநோய் திணை மேனும்
விதிப்படியே வாரத்துக் கொருநா ளேனும்
வழிபாக மாதத்துக் கொருக்கா லேனும்
வன்மைபுடன் வருடத்திற் கொருக்கா லேனும்
தெளிவாகக் காணுமடா திரேகந் தன்னில்
தீங்கெல்லை இதனாலே கண்டு கொள்வாய்
பழிப்பாக இத்துடனே வேறு நோயும்
பாரித்துக் கண்டாக்கால் இறப்பன் பாரே.

(65)

இறக்காமல் பிழைத்திடவே மருந்து கேளாய்
என்மகனே முதலில் நீ வாந்திக்கொண்டு
மறக்காமல் மலத்தில்தூர் மலத்தை நீக்கி
மருவியே புதைச்சுருட்டுக் கொள்ளச் செய்வாய்
துறக்காத மத்தனிலைச் சுருட்டுத் தந்தால்
துலத்தின் ரோகந்தான் தவிர்த்து போகும்
கறைக்காத வெடியுப்பைக் கறைத்து அப்பா
காசித்தத்தில் கனைத்தப்பா காயப் போடே.

(66)

(தொடரும்)

மருந்து செய் பகுதி.

உஷ்ணசாந்தி லேகியம்.

சுக்கு, மிளகு, சீரகம், சோம்பு, அதிமதாரம்,
சண்டங்கத்திரி, அக்கராகாரம், கோஷ்டம், சன்னலவங்கப்
பட்டை, சசகசா, பூமிசர்க்கரைச்சுக்கு, பொன்னுங்
கரிப்பான் தழை, புளியாரை, கொத்தமல்லி, பெரிச்சம்பழம்,
முந்திரிப்பழம், கற்கண்டு வகைக்கு ரூபாயெடை 2-எடுத்து
சட்டியிலிட்டு இளவறுப்புச்செய்து உரலிலிட்டு இடித்து
வஸ்திரகாயம்செய்த குரணத்தை எடுத்துக்கொண்டு, பசு
வின் பால் படி $\frac{1}{4}$, வல்லாரைச்சாறு படி $\frac{1}{4}$, வெங்காயச்சாறு
படி $\frac{1}{4}$ இவைகளை ஒன்றுசேர்த்து அதில் பனங்கருப்பட்டி
ரூபாயெடை 24-சேர்த்துக் கரைத்து அடுப்பிலேற்றி பாகு
செய்து ஷேக்ரணத்தை அதில்போட்டு நெப்படி விசம், தேன்
படி விசம் விட்டுசேர்த்து எடுத்துவைத்துக்கொள்ளவும்.

அளவு:- வேளைக்கு கொட்டைப்பாக்கு பிரமாணம் காலை
மாலையாக நாள் ஒன்றுக்கு 2-வேளை வீதம் கொடுக்கவும்.

உபயோகம்:- தேக எரிவு, உஷ்ணம், அதிக தாகம், அஜீர
ணம், நீர்க்கடுப்பு குணமாகும். உடல் பலம் உண்டாகும்.

பத்தியம்:- சகலமும் சாப்பிடலாம்.

கற்பூர சலாசத்து பஸ்பம்.

ஒருபலம் கற்பூரசலாசத்தை பசும்பாலில் வேகவைத்து
அலம்பி எடுத்து, கருஞ்சுக்கட்டி இலையை அரைத்து அதன்
மேல் கவசம் கட்டி சீமைச்செய்து 50-எருவில் புடமிட்டு
பவுடர் செய்து எடுத்துக்கொள்ளவும்.

அளவு:- வேளைக்கு 4- துன்றிமணியெடை வீதம் காலைமாலை
யாக நாள் ஒன்றுக்கு 2-வேளை வீதம் கொடுக்கவும்.

அனுபானம்:- நெய் அல்லது தேன்.

உபயோகம்:- நீர் எரிவு, கண் எரிச்சல், நாவரட்சி, இருமல்
நீங்கும். ஷே பஸ்பத்தை முருகப்பாட்டைச் சாற்றில்
குழைத்து, நீர்கனத்தினுண்டான தலைவலிக்குப்

போடலாம். நெய்யில் குழைத்துத்தடவ உஷ்ணத்தினுண்டான தலைவலி நீங்கும்.
பத்தியம்; புளி நீக்கவும்.

இஞ்சி மாத்திரை.

தோல்சீவிய இஞ்சி, சீரகம், ஒமம், சுக்கு, இந்துப்பு, வகைக்கு ரூபாயெடை 3, பெருங்காயம் ரூபாயெடை $\frac{3}{4}$, சாதினிகம் ரூபாயெடை $\frac{1}{4}$, இவைகளை எலுமிச்சம் பழச் சாறுவிட்டு அரைத்து சிறு சுண்டக்காய் அளவு மாத்திரை செய்து வைத்துக்கொள்ளவும்.

அளவு:— வேளைக்கு ஒரு மாத்திரைவீதம் காலையையாக நாளொன்றுக்கு 2-வேளைவீதம் வாயில்போட்டு சாப்பிடவும்.

உபயோகம்:— வாய்வு, அஜீரணம், பித்தம் புளியேப்பம், முதலியன குணமாகும்.

பத்தியம்:— இல்லை.

கா துவலித் தைலம்.

தேங்காய் எண்ணெய் $\frac{1}{2}$ -படி சட்டியில்விட்டு வில்வப் பழம் 4-எடுத்து உள்ளிருக்கும் சதையை அதனுடன் சேர்த்துக்காய்ச்ச கொட்டை வெடிக்கும் சமயத்தில் இறக்கி வடிகட்டி வைத்துக்கொள்ளவும்.

அளவு:— காதில் 10-துளிகள் விட்டு பஞ்சுவைத்து அடைக்கவும்.

உபயோகம்:— காதுவலி, காதில் சிழ்வடிதல், காதுடைப்பு குணமாகும்.

(N.B.) ஸ்நானத்தைலமாகவும் உபயோகிக்கலாம்.

வாசனை சுண்ணாம்பு.

சுண்ணாம்புக்கல் அல்லது கிளிஞ்சலை இளநீர் விட்டு வடிகட்டி இருவிய பதத்தில் பச்சைக் கல்பூரம், குங்குமப்பூ, பன்னீர், கலந்து டப்பிகளில் அடக்கம்செய்த வைத்துக்கொள்ளவும்.

மூலிகைப் பகுதி.

து ள சி .

இதைப்பற்றி யாவரும் எளிதில் அறிவர். இதன் உபயோகம்பலவாக இருப்பினும் வைத்தியசம்பந்தமாக இதன் உபயோகம் கீழ்வருமாறு.

“ஐயம் வயிறுளைச்ச லஸ்திசுரர் தாகமும்போம்
பையசுரமார்தம் பறக்குங்கான் — மெய்யா
வாயின ரோசகம் போம் வன்காரஞ் சூடுள்ள
தூயதுளசிதனைச் சொல்”.

(புதார்த்தகுணசிந்தாமணி)

துளசியால் கபதோஷம், வயிற்றுளைச்சல், அஸ்திசுரம், தாகம், அரோசிகம், மாந்தம் இவை குணமாகும்.

மடலிரிய வியாதிபுள்ளவர்கள் துளசி, நிலவேம்பு, மினகு வகைக்கு ரூபாயெடை எடுத்து $\frac{1}{2}$ -படி தண்ணீர் விட்டு, $\frac{1}{2}$ -படியாக வற்றவைத்து வேளைக்கு வீசம்படி சாப்பிடுவார்களானால் அந்நோய் குணமாகும்.

காய்ந்துலர்ந்த துளசி இலைகளைப்பொடியசெய்து மூக்குத் துளாய் உபயோகிக்க பிணியும் நீங்கும். காதுக்குத்தினால் வருந்துவோர் தேங்காயெண்ணெயில் துளசியைப்போட்டுக் காய்ச்சி சூடு தணிந்தபின் காதில் விட வளி தீரும்.

பாப்பு சுடித்த இடத்தில் துளசி வேரை வெண்ணெயுடன் சேர்த்து அரைத்து தீண்டிய இடத்திற்குசுவேண்டும். வெண்மை நிறமுள்ள அப்பசை நீல நிறமானவுடன் அதனை அகற்றி மீண்டும் அதேயிடத்தில் துளசிவிர்ப்பசை முன் சொன்னபடி அரைத்துப் பூசவேண்டும். இப்படியே செய்துவர நஞ்சு முழுவதும் பசையின் மூலமாக வெளிவரும்.

துளசி, கண்டங்கத்திரி இவைகளின்சாற்றை குழந்தைகளுக்குவரும் இருமல், சளி நீக்க உபயோகிக்கலாம். இவற்றோடு சி. எம். சாமி பாலகுடோரிக் குளிகையை சேர்த்துக் கொடுத்தால் எப்படியப்பட்ட கபரோகமும் எளிதில் குணமாகும்.

272-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எனக்கூறியது இவ்வு நோக்கத்தக்கது. அன்றுதான் இருள் ஒழியும். அருள் குழும். திருமகளும் கலைகளுடன் உறவு கொண்டாடுவாள். வறுமைப்பினி போம். நாடும் பொன்னுடையத் திகழும். இத்தியரும் மேனாட்டாரின் புகழுக்கருகராவர்.

இரண்டாவதாக மனிதன் தான் தான் போன்ற பலருள் ஒருவன் என்பதை உணரவேண்டும். தான் கவித்தல் மற்ற ரோர் கவித்தலையே பொறுத்தே இருக்கிறது. ஆதலால் தன்னை சமூகத்தில் ஒருவனாகக்கருதி ஒற்றுமையையும் உழைப்பையும் கைக்கொள்ளவேண்டும். இதற்குத் தான் என்பதும் தன்னு என்பதும் சமூகம் இல்லாவிடின் இல்லை என்றும், உள்தெனின் உண்டென்றும் உணரவேண்டும். எவ்வாறு ஒருவர்க்கிலின் வலிவிற்குப்பலிசுறுவனாய்க்களும் ஒன்றுக்கொன்று வலிவு குறைவிலிவாத வலியுடையதாய் இருத்தல் இன்றியமையாததோ அவ்வாறே சமூக நோம்பாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் ஏற்ற அறிவும் வளர்ச்சியும் பெற்றிருக்கவேண்டும். மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் ஒழிப்பேண்டும். பார்த்து நோக்கங்கள் பரவவேண்டும். இக்காலிக்கும் கல்விபே இன்று நம் நாட்டில் வேண்டப்படுவது.

வழிகள்:—

1. நகரங்களில் கல்வி கற்கும் இளைஞர் கிராம வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு தாம் கற்ற கல்வியை கிராம மக்களிடையே பரப்ப முயல்வேண்டும்.

2. கிராமங்களில் வாழிப சங்கங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமப் புனருத்தாரண வேலையில் உழைத்து வருபவரும் மக்களின் கல்வி எங்கும் பரவ பாடுபடும் பெரியார் ஒருவர் “வாழிபர்களாலேயே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நாகரீக வாழ்க்கை பரவவேண்டும். சமூக நன்மையான விஷயங்களில் ஈடுபட்டு கஷியில்லாமல் வேலைமையும் மனப்பான்மை ஏற்படவேண்டும். சமூக விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள பத்திரிகைகளும் புஸ்தகங்களும் வாங்குவதற்காக வாசக சாலைகள் வேண்டும்” எனக்கூறியுள்ளது என் மனத்தே பசுமாத் தானியென பதிந்துள்ளது. (தொடருள்)

நாடகப்பகுதி.

நாகானந்தன்.

(லேட் H. ராமசாமி அய்யர் அவர்களால் எழுதப்பட்டது)

(244-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அங்கம் 2]

[களம் 4

வரகுணவழுதி, சகுணசந்திரி, முத்துமலை, மோகனமலை.
காலம்—மாலை.

இடம்—உத்தியானவனம்.

சகுணசந்திரி:—தாத்தா! இன்று தங்களை ஒரு விஷயம் வினவ ஆவல்கொண்டேன். அதனைச் சொல்வதற்கு தங்கள் திருவுள்ளத்தில் இச்சை உண்டாகுமா?

வரகுணன்.—குழந்தாய்! சகுணசந்திரி! உன்னையன்றி எங்கள் குலம் விளங்கவந்துள செல்வம் வேறுளதோ? ஆதலின் உன் மனம் மகிழ்விப்பதைவிட எனக்கேனும் சகுணனுக்கேனும் வேறு கர்மமும் உளதோ? நீ கேட்க விரும்பும் விஷயம் யாது? வினவுக. யான் அறிந்தவளவு ஒளியாது உரைப்பேன்.

சகுணசந்திரி:—தாத்தா! உங்கள்பால் அடைக்கலமாய் வந்தடைந்தோரை விடுக்க, அன்றைல் போர் கொடுக்க என கோணாட்டரசன் விடுத்த தூதுகாரணமாய் அவன் நாடு படையெடுத்து வகைய நம் சேனையின் செயலென்னுயிற்று.

வரகுணன்:—பாண்டியர் குலவிளக்கே! இப்படிவேன்கேள். நமது சேனாசமுத்திரம் நாகானந்தராகிய பிரதம சேனாதிபதியாலும், சுந்தரகுமாரன், வீரகேசரி, பிரதாபகுந்திரன் ஆகிய உபசேனாதிபதிகளாலும் நடத்தப்பெற்று, உறையூர், திருசரபுரம், குப்பகோணம், மதுரை முதலிய

திருநகரங்களைக் கண்காணிப்பதற்கு, ஆங்காங்கு நமது மினக்கொடியினை நாட்டி, உள்நாட்டுக் கலகங்களை ஒட்டி, கோல்கோடா ஆகிய இடங்களில், பின்னர் காவிரிப்பட்டினம் போயது. அங்கு பெரும் சேனையுடன் ராஜகேசரியினும் சோழன் நம் சேனையின் படையெழுச்சியை தடுப்பான் பாலையமிறங்கி இருந்தான். நமது சேனை சமீபிக்கவே சோழனுலேயே நடத்தப்பெற்ற அவன் சேனை எதிர்த்து போர் தந்தது. அந்த யுத்தத்தில் கைகால் தலைபாதி அவயவமிழந்தோர்க்களவில்லை. அத்தினம் நாய், நரி, சுழுகு முதலிய மாமிச பகிணிபாளுக்கு பெரும் விருந்து தினமாயது. இரவில் பேயும் சூதமும் பிரேதங்களைத் தின்று களிக்கத்தாடின. இவ்வாறு ஜெயபஜெயம் இருதிருத்தார்க்குமிலது கடும் போர் நடந்தது. ஒன்பதாம் நாள் சோழன் சேனை ஒருங்கே புறமுதுகிட்டு கோட்டையுள் புக ஆரம்பித்தது. சைன்ய மெல்லாம் உட்புகின் பன்னாள் கோட்டையை முற்றுகையிடவேண்டி வருமெனக்கருதி நமது உபசேனாதிபதி சுந்திரகுமாரர் சேனையின் ஓர் பகுதியுடன் வலப்பரிசுமும், வீரகேசரி இடபாரிசுமும், பிரதாபருத்திரர் நேர் முகமும் தின்று தாக்கினர். நாகானந்தர் எப்பாரிசுமும் சென்று எல்லோருக்கும் போரினில் உற்சாகத்தை யூட்டினர். இவ்வாறு தாக்கப்பட்ட சோழன் சேனை மிக்கத்தண்டாட்டத்திற்குள்ளாயது. சோழன் சொற்ப சேனையுடன் கோட்டையுள் சுந்திரகுமாரன் எதிரிகளின் அணிவகுப்பைப் பிளந்துகொண்டு தன் சேனாபலத்துடன் அது னுட்புகுந்தான். இருவருக்கும் கடும் போர் நடந்தது. கடையே சுந்திரகுமாரன் தோல்வியுற்று சோழனுல் சிறையாக்கப்பட்டான். சுந்திரகுமாரன் கோட்டைக்குட்புகுந்ததறிந்த நாகானந்தர் வீராவேசத்துடன் சத்தாரு சேனைகளை முறியடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு வீரகேசரி, பிரதாபருத்திரர் சகிதம் சேனையோடு கோட்டையினுள் புகுந்து சோழனை எதிர்த்த முறியடித்து அவனைச் சிறையாக்கி சுந்திரகுமாரனையும் சிறைமீட்டினன். பின்னர் பிரதாபருத்திரரை சோனாட்டின் இராஜப்பிரதிபதியாக்கி வேண்டுகோளை வைப்பது விடுத்த எல்லவரும் நம்நாடுநோக்கி வருவதற்கு இதுவே யுத்தத்தின் விருந்தாய்தல்.

சுருணசுந்தரி;— தாத்தா! சுந்திரகுமாரரை கொலைபுரியாது இராஜகேசரி சிறையாக்கியது நல்லே தான். கொலைபுரிந்திருப்பின் நம் எல்லவருக்கும் பெருந்துக்கமன்றோ சம்பவித்திருக்கும்.

வரதூணன்;— குழந்தாய்! அபஜெயம் அடைவான் என்றுணர்ந்த இராஜகேசரி அத்தொழில் செய்வனோ! செய்திருப்பின் அவன் கதியும் அவ்வாறேயன்றோ ஆயிருக்கும்.

முத்துமலை;— அம்மணி! சுந்திரகுமாரர் போருக்கே போயிருக்கவேண்டாம். அப்படித்தான் போனாரே பிராணபாயம் வரும்வண்ணம் தன்னத்தனியே கோட்டையுட்புக வேண்டுமா? இராஜகேசரியால் சிறையாகவேண்டுமா?

மோகனமலை;— அய்ய! அவர் உபசேனாதிபதியாய்ப் போருக்குச்சென்றதும், கோட்டை புகுந்து இராஜகேசரியுடன் போர் புரிந்ததும், நம்மிளவாசியார் நன்மதிப்பும், காதலும் பெறவன்றோ! தெய்வம் அவர் பங்கிலில்லை. அவர் ஒன்று நினைக்க அது ஒன்று ஆக்கிவிட்டது! என் செய்வது! ஐயே பாவம்! அவர் சிறையாயிருக்கவும் வேண்டாம்; அது நம் நாகானந்தரால் சிறைமீட்கப்பட்டிருக்கவும் வேண்டாம். இதனால் அவர் பல்லோர் நகைப்பிற்கிடமானதுதான் மிச்சம்.

முத்துமலை;— அய்ய! தோழி! என்னடி! நீ அவர் வெற்றிகருதிச் செய்த காரியத்திற்கு ஒரு காரணங்காட்டி அவருக்கு சின்னத்தனமும் வருவிக்கின்றாய். அது அழகு அல்லவே.

மோகனமலை; அம்ம! பிரதி கூத்திரியரும் போருக்குப்போதல் தர்மம். தீர்க்க புத்தியின்றி தனியே கோட்டை புகலாமா? சிறையாகலாமா? இதுவேல்லாம் சின்னத்தனமல்லவா? நான் எடுத்துக்காட்டியதுதான் அழகில்லாது போயிற்று.

முத்துமலை;— தோழி! அவர் யுத்தப்பயிற்சி உள்ள வரேயொழிய அதில் அனுபவமில்லாதவர். அதுபற்றித் தனியே கோட்டையுள் புகுவதால் ஏற்படும் பலன் உணர்ந்தாரில்லைபோலும்.

மாதர் பூஷணம்!

போன்றது.

பெண்மக்களின் துயரத்தைப் போக்குவது
கர்ப்ப எண்ணெயே.

எவ்வித மனக்கவலையையும் மாற்றி
சந்தேகாவசத்தையும் துரேக
சுகத்தையும் கொடுக்கும்.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீகளிடத்திலும் ஒரு
புட்டி இருக்கவேண்டியது
அவசியத்திலும் அவசியமே.

மாதாந்தர காலத்திலுண்டாகும் வயிற்று வலியை
உடனே நிறுத்தும் சரியாய்ப்புகிஷ்டையாகும்.
கேர்ப்பாசயம், சினைப்பையிலுள்ள கெடுதல் நீங்கும்.
புட்டி 1-க்கு விலை ரூ 2 (தபால் சார்ஜ் வேறு.)

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பிரஞ்சு:- 1-54, அருணாசல நாயக்கன் தெரு,
சிந்தாத்திரிப்பேட்டை, மதராஸ்.